Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 443
Vineri 25 iulie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Popoarele lumii cer:

Să fie curmată agresiunea imperialiștilor împotriva Orientului Arab!

In aceste zile pe întreg pămîntul continuă să răsune, cu multă putere, glasul oamenilor iubitori de pace în apărarea cauzei popoarelor arabe, împotriva agresiunii deslănțuite de imperialiștii din S.U.A. și Anglia în Orientul Apropiat și Mijlociu. La Cairo, capitala Republicii Arabe Unite, a avut loc zilele trecute un mare miting, cansacrat împlinirii la 23 iulie a șase ani de la revoluția egipteană. La miting a luat cuvîntul Gamal Abdel Nasser, președintele Republicii Arabe Unite, care a rostit o amplă cuvîntare. „Imperialismul, a spus printre altele Nasser, a încercat să scindeze unitatea luptei arabe pentru a ține pe arabi sub dominația lui. Dar arabii nu vor permite să fie scindați. Victoria oricăreia dintre țările arabe constituie o victorie a tuturor arabilor".

Puternice demonstrații de protest împotriva intervenției anglo-americani în Orientul mijlociu au avut loc în Italia. In multe alte țări ale lumii opinia publică protestează împotriva agresiunii din Orientul arab prin organizarea de mari manifestații, prin trimiterea de delegații în parlamente, prin petiții, prin luarea de diferite măsuri de către organizațiile sindicale și alte organizații.

Dorința omenirii iubitoare de pace de a se pune capăt agresiunii deslănțuite de imperialiști își găsește oglindirea și în Apelul către popoare în legătură cu situația din Orientul apropiat și mijlociu, Apel adoptat de Congresul mondial pentru dezarmare și colaborare internațională care a avut loc la Stockholm. In Apel se subliniază că acțiunile imperialiștilor „amenință să transforme Orientul apropiat într-un cîmp de luptă și pun în primejdie pacea în întreaga lume. Nimic nu poate justifica nici din punct de vedere juridic, nici moral agresiunea săvîrșită în Orientul apropiat care încalcă Carta Organizației Națiunilor Unite".

Arătîndu-se că acțiunile imperialiștilor trebuie condamnate, deoarece ele sînt bazate pe folosirea forței împotriva popoarelor care se străduiesc să-și mențină independența și suveranitatea, în Apel se spune: „Popoarele tuturor țărilor trebuie să întreprindă acțiuni rapide energice și hotărîte pentru a stăvili această agresiune și a menține pacea în Orientul apropiat și în întreaga lume".

In Apelul adoptat la Stockholm se subliniază că opinia publică cere în mod insistent convocarea imediată a unei conferințe a șefilor de guverne și acțiuni eficiente din partea Organizației Națiunilor Unite.

Congresul de la Stockholm, care și-a încheiat lucrările la 22 iulie, a adoptat de asemenea „Chemarea Congresului Mondial pentru dezarmare și colaborare internațională" și „Declarația Congresului Mondial pentru dezarmare și colaborare internațională cu privire la dezarmare", documente de mare însemnătate în lupta pentru pace.

Impotriva imperialiștilor care, invadînd Orientul arab, au săvîrșit o provocare grosolană la adresa păcii în lume, se face auzit cu tot mai multă forță și glasul poporului nostru. Luni, în piața Universității din București a avut loc un mare miting al oamenilor muncii din Capitală. La Ploești, peste 25.000 de oameni ai muncii au participat marți la un miting de protest împotriva agresiunii imperialiste în țările din Orientul arab. La Cluj, peste 40.000 de oameni ai muncii, romîni și maghiari, și-au exprimat în cadrul unui mare miting indignarea față de acțiunile agresive ale imperialiștilor americani și englezi. Pretutindeni, în întreaga țară, la orașe și sate, în întreprinderi și instituții, continuă să aibă loc mitinguri și adunări de protest în cadrul cărora oamenii muncii condamnă acțiunile agresive ale imperialiștilor americani și englezi.

„Să barăm calea războiului!". „Să fie curmată agresiunea imperialistă împotriva Orientului arab!", aceasta este cererea unanimă a poporului nostru aceasta este cererea și voința întregii omeniri iubitoare de pace.

Pentru ca nici un bob să nu se piardă

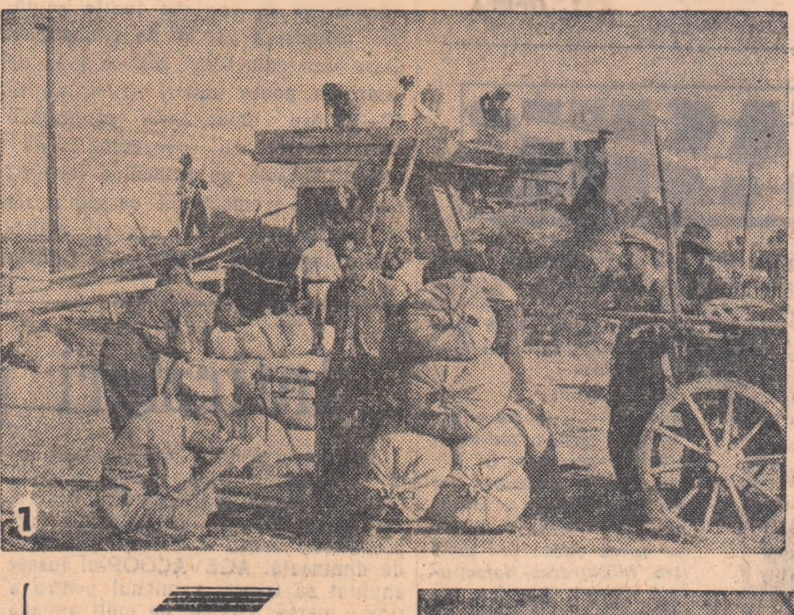
SA URGENTAM STRINGEREA RECOLTEI!

Intovărășirile strîng sămînță în comun

● Comuna Nicolae Bălcescu din raionul Lehliu are cinci întovărășiri agricole. Aceste unități au terminat treieratul păioaselor reținînd cantitățile hotărîte pentru fondul de bază. N-a fost uitat nici fondul de sămînță. Intovărășirea „7 Noiembrie", de pildă, a reținut 6.000 de kg. de grîu la fondul de sămînță. Nu-i rău ca întovărășirea să-l schimbe încă de acum cu grîu recunoscut ca bun de însămînțat.

● Intovărășirea din satul Borăscu, sat care-și are ogoarele pe cel mai înalt și mai sterp deal din raionul Strehaia, obține de cîțiva ani recolte mari de grîu. Lucrînd în comun întovărășiții pot aplica o bună parte din complexul de reguli agrotehnice. Acesta-i secretul recoltelor mari, al producției de aproape 2.000 de kg. de grîu la hectar, obținute de întovărășire anul acesta care, în partea locului, a fost tare neprielnic grîului. Cum era și normal, întovărășirea a reținut întreaga cantitate de grîu ce va fi însămînțată nu peste mult timp. Grîul a și fost schimbat la baza de recepție cu grîu de cea mai bună calitate. Prevăzători, întovărășiții au schimbat o cantitate de grîu mai mare, ca să aibă și pentru suprafețele ce le vor aduce în întovărășire noii înscriși. In alți ani n-au procedat așa și n-a fost bine.

● Cele 58 de întovărășiri din raionul Dorohoi abia au început secerișul. A fost anul ploios prin părțile acelea din nordul țării și grîul a dat mai tîrziu în pîrgă. Deci cele 58 de întovărășiri din Dorohoi n-au treierat încă, dar, înainte de seceriș, ele au luat o hotărîre: să strîngă încă de pe arie tot grîul de sămînță.

La aria electrificată din comuna Puchenii Mari, regiunea Ploești, treierișul se desfășoară zi și noapte. Batoza treieră cu regularitate peste 28.000 kg cereale în 24 de ore. In fotografie cantaragiul Sima Ion, cîntărind grîul întovărășitului Rădulescu Mihail. (foto 1)

Foto: D. CONSTANTINESCU

Camioane cu grîu de la gospodăria de stat I. L. Caragiale, descarcă la baza din gara Lehliu grîu pentru fondul central al statului. (foto 2)

In regiunea ORADEA treierișul trebuie grăbit

Indată ce treci cu trenul de halta Bînlanca Crișului, apropiindu-te de Oradea te întîmpină, în aceste zile, minunata priveliște a holdelor de grîu secerat. Pe miriști snopi așezați în cruce — semn că oamenii s-au străduit să nu piardă nici o oră bună de lucru, pentru a secera recolta de grîne.

Pînă la 21 iulie, în regiunea Oradea cele 228.275 ha. cu grîu, secară, orz și ovăz, fuseseră recoltate în procent de 94,7 la sută. Printre primele raioane unde seceratul a fost terminat, se numără Oradea, Marghita, Secueni, Salonta și Criș.

Străbătînd însă oricare din cele 11 raioane ale regiunii Oradea, rămîi surprins de faptul că deși secerișul se află pe terminate, treierișul se desfășoară cu viteza melcului. Cu toate că în cuprinsul regiunii există nu mai puțin ca 885 de batoze, (la care trebuie adăugate și cele din gospodăriile de stat) pînă la data de mai sus, nu fuseseră treierate decît 8.952 de ha.

Gospodarii vrednici fac lucrările la timp

Sînt unele unități agricole socialiste, unde problema treierișului a fost privită cu simț de răspundere. De pildă știind că păioasele trebuie neapărat treierate la cel mult 5 zile de la recoltare, și că lăsîndu-le pe cîmp mai mult timp, boabele încep să se scuture, pierzîndu-se astfel mari cantități de grîne, — colectiviștii din satul Moțiori, raionul Ineu, îndată ce au terminat de recoltat cele 60 de ha cu grîu și 106 de ha. cu secară (la 9 iulie) au transportat la arie snopii și au început treierișul. De asemenea, colectiviștii din Sîntana, raionul Criș, imediat ce au recoltat cele 817 ha. cu grîu și 80 ha. cu orz, au trecut la treieriș, cu toate forțele.

Dar exemple ca acelea de mai sus n-au fost urmate pe scară largă, în raioanele respective, Ineu și Criș. Aci, deși există 223 de batoze, — pînă la 21 iulie nu fusese treierată recolta decît de pe 3.184 de ha.

Organizarea lasă de dorit

Una din cauzele care fac ca treierișul în regiunea Oradea să bată pasul pe loc, este neamenajarea la timp a ariilor. Din cele 2.140 de arii planificate, pînă acum cîteva zile nu fuseseră amenajate decît 1.351 de arii.

Unele S.M.T.-uri au transportat batozele pe arii cu multă întîrziere. Așa au stat lucrurile în comunele Santăul Mare sau Borș, din raza de activitate a S.M.T.-ului Episcopia Bihorului, — în comunele Ghiorac și Arpășel deservite de S.M.T. Ghiorac etc. Dar chiar cînd batozele au fost aduse la locul de treier, ele au rămas lîngă drumurile de care zile în șir, fără să fie folosite — ca de exemplu, în comuna Nădab. — deoarece sfatul popular respectiv nu a luat măsuri pentru amenajarea ariilor, formarea cetelor la treier și transportul grîului pe miriști. Pe de altă parte în unele locuri.

(Continuare în pag. 3-a)

Realizări frumoase în săptămîna record

In săptămîna-record la treieriș, care s-a desfășurat între 14 și 20 iulie în regiunea București, colectiviștii, întovărășiții și țăranii individuali au obținut succese deosebite. Ei au reușit să treiere în această perioadă recolta de pe 23.600 hectare, depășind cu 24 la sută viteza planificată. Cele mai bune rezultate la treieriș în săptămîna-record le-au obținut raionul Roșiori de Vede care a dublat aproape viteza planificată, precum și raioanele Alexandria, Lehliu, Turnu Măgurele, Titu Olteni, Zimnicea și Snagov. Aproape 70 de gospodării colective, 460 de întovărășiri agricole și țăranii cu gospodării individuale din 10 comune au treierat întreaga recoltă de orz și grîu.

Rezultatele bune obținute în săptămîna-record au făcut ca regiunea București să fie fruntașă pe țară la treieriș. Pînă acum s-a treierat recolta de grîu de pe 185.220 hectare adică 45 la sută din cît a fost planificat.

Pentru grăbirea ritmului de treieriș, la toate ariile de treier s-a transportat recolta și în timpul nopții.

CIFRE ȘI FAPTE

● Printr-o muncă bine organizată, membrii gospodăriei colective din comuna Topolog, raionul Hîrșova, au reușit ca pînă la 16 iulie să secere în întregime cele 600 de ha cu grîu, 260 ha secară, 74 ha ovăz și 50 ha orz de primăvară. Acum, cele 6 batoze instalate în comună merg din plin.

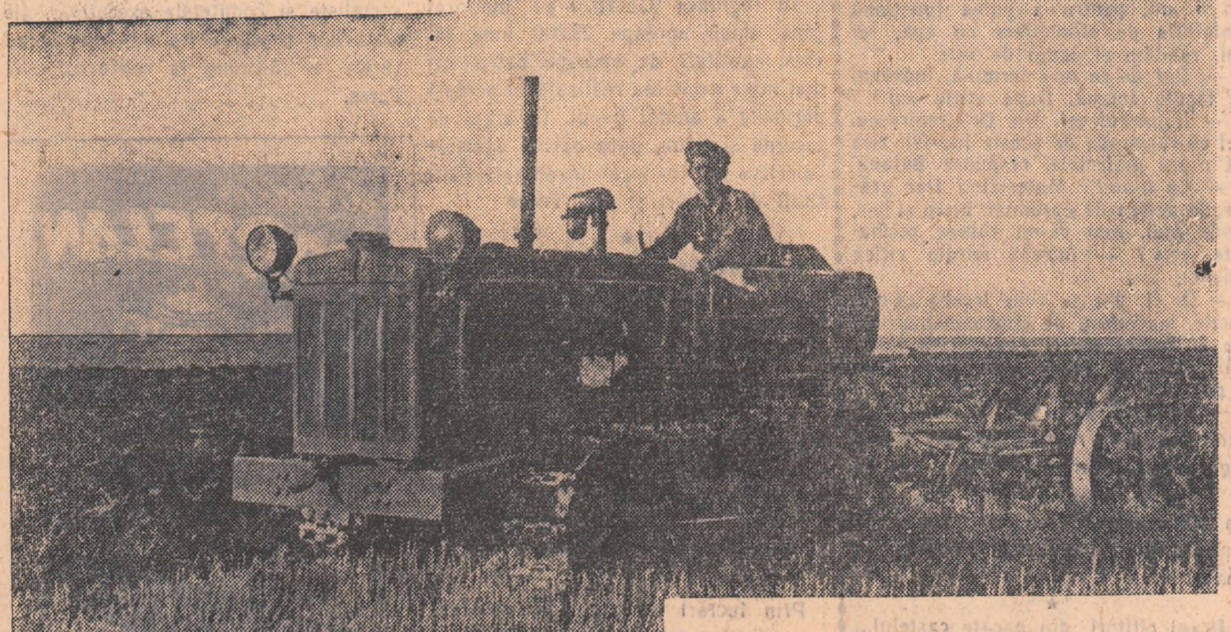
● Săptămîna trecută pentru satele și comunele raionului Tr. Măgurele a fost o săptămînă record la treieriș. Muncind cu eforturi sporite, în aceste zile, colectiviștii, întovărășiții, țăranii muncitori cu gospodărie individuală și mecanizatorii din raion au reușit să depășească viteza zilnică la treieriș cu 610 ha, față de cea planificată. Fruntașe pe raion sînt comunele Băduleasa, Salcia, Cîrligați și Dracea, care pînă zilele trecute treieraseră peste 75 la sută din suprafețele de păioase. In același timp cu treierișul, în raion, au fost executate arături de vară pe o suprafață de 3.859 ha și însămînțări de plante de nutreț în miriște pe o suprafață de 1.010 ha.

● Și în anul acesta, membrii gospodăriei colective „I. C. Frimu" din comuna Leordeni, regiunea Pitești, se situează în fruntea muncilor de recoltare și treieriș. Sprijiniți de mecanizatorii de la S.M.T. Teiu, ei au reușit ca zilele trecute să termine de treierat recolta de pe întreaga suprafață cultivată cu grîu, orz și ovăz. Primele boabe treierate colectiviștii le-au predat statului în contul contractului încheiat cu I.R.A.C. „Recolta". De asemenea, o parte din recoltă au rezervat-o măririi fondului de bază al gospodăriei.

● Neavînd spațiu suficient de depozitare a recoltei bogate din acest an, colectiviștii din satul Vizireni, comuna Surdila-Greci, raionul Filimon Sîrbu, au hotărît să contruiască din fondurile bănești proprii o magazie. Magazia, cu o capacitate de 20 de vagoane, a fost construită în perioada recoltării, în numai 15 zile.

(După corespondențe primite de la:
ION GHERMAN, TRAIAN BARBALATĂ,
GH. BREAZA și MAZILESCU ȘTEFAN)

ARĂTURĂ BUNĂ

Paralel cu recoltatul, mecanizatorii din gospodăria agricolă de stat Giurgiu execută și arături de vară. Pînă în prezent, planul de arături al gospodăriei a fost realizat în procent de 80 la sută. In fotografie, tractoristul fruntaș Doruleț Dumitru, care își depășește zilnic norma cu 35 la sută.

Mai multă atenție TREIERIȘULUI și ARĂTURILOR DE VARĂ

Incepînd secerișul imediat ce lanurile de grîu, orz și secară au intrat în pîrgă, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele raionului Drăgănești — Olt, regiunea Pitești, au reușit ca pînă la 5 iulie să secere în întregime suprafețele cultivate în anul acesta cu păioase, adică 25.478 ha.

Nu tot atît de demne de laudă însă, ba dimpotrivă, sînt rezultatele obținute la celelalte munci care se cereau a fi executate paralel cu secerișul și anume treierișul și arăturile de vară. Dovadă: deși secerișul s-a terminat de mai bine de două săptămîni, în raionul Drăgănești nu se treierase pînă la data de 20 iulie decît recolta de pe 10.125 ha. Principala cauză a rămînerii în urmă a treierișului este aceea că el a început foarte tîrziu. Așa după cum ne informează tovarășii de la secția agricolă raională, treierișul a început din plin abia în zilele de 10—11 iulie, deci după 5 zile de la terminarea secerișului. La baza acestei întîrzieri stă părerea greșită a majorității organelor agricole și de stat din raion care consideră că muncile de vară nu trebuie executate paralel, ci pe etape. Adresîndu-ne, zilele trecute, celor de la secția agricolă raională cu întrebarea „Cum stați cu recoltatul", ni s-a răspuns: „Am terminat campania de seceriș și ne aflăm în campania de treieriș". Ce poate fi mai grăitor decît acest răspuns? Tovarășii de la secția agricolă împart deci muncile campaniei de vară pe etape, deși în mod firesc ele ar trebui să se desfășoare în același timp. In afară de faptul că treierișul a început tîrziu o altă cauză a rămînerii în urmă a lui sînt desele defecțiuni ce se ivesc în timpul lucrului la batoze, și în special la cele ale S.M.T. Radomirești, lucru care face ca la multe arii garniturile de treier să funcționeze sub viteza zilnică stabilită. Astfel, în ziua de 22 iulie pe aria comunei Duneasă timp de cîteva ore nu s-a treierat nimic din cauza unei „mici defecțiuni" la batoză, iar în comuna Mihăești, tot din aceeași cauză, în aceeași zi s-au pierdut aproape 4 ore la o arie. Datorită începerii tîrzii a treierișului și deselor defecțiuni ale batozelor, în raionul Drăgănești-Olt, există comune ca Văleni, Sprîncenata, Mihăești etc în care, în special în sectorul individual, nu s-a treierat nimic sau doar cîte 20—30 de ha.

La fel stau lucrurile în multe din comunele raionului Drăgășani-Olt și în privința arăturilor de vară. Deși terenul a fost eliberat de clăi, pînă la 20 iulie nu se arase decît foarte puțin.

(Continuare în pag. 3-a)

PENTRU FONDUL CENTRAL

Colectiviștii în frunte

La baza de recepție Cioara, regiunea Galați, sosesc zilnic tot mai multe căruțe, care aduc grîu din noua recoltă. Fruntași la livrarea cerealelor pentru fondul central al statului se numără membrii celor nouă gospodării colective din raza de activitate a acestei baze de recepție. Astfel, pînă acum cîteva zile, au intrat în magaziile statului peste 25 vagoane de cereale, ce reprezintă livrări în contul contractelor și muncilor S.M.T. Gospodăria colectivă „Alexandru Suvorov" din comuna Cioara Doicești, bunăoară, a predat în contul contractului și muncilor S.M.T. aproape 100.000 kg cereale.

Pe drept cuvînt, Nicolae Măciuceanu, responsabilul bazei de recepție Cioara, spune că membrii gospodăriilor colective s-au situat în frunte la predarea cerealelor pentru fondul central al statului.

Livrări peste plan

Obținînd în medie o producție de 2.060 kg. grîu de pe cele 949 hectare, gospodăria agricolă de stat Săhăteni, regiunea Ploești, a livrat statului aproape 6 vagoane de grîu peste prevederile din acest an, pentru fondul central.

Valorificări prin cooperativă

Țăranii muncitori din comuna Secueni, raionul Roman, au valorificat la cooperativă pînă acum însemnate cantități de produse agricole din recolta anului trecut. De pildă, țăranul muncitor Carol Moldovanu a vîndut cooperativei la preț de achiziții 1.000 kg. grîu, Nica Nicolae 1.000 kg grîu, Voșnic V. Vasile 800 kg de grîu și alții.

Cantitatea produselor achiziționate de către cooperativa de consum din comuna Secueni se ridică la: 24.000 kg. grîu, 7.000 kg. porumb, 9.000 kg floarea-soarelui etc.

Am rezolvat problema materialului de construcții: ÎL PRODUCEM NOI

Terminarea colectivizării agriculturii în regiunea Constanța a ridicat o serie de probleme de a căror rezolvare depinde în bună măsură continua întărire economico-organizatorică a gospodăriilor colective. Printre acestea un rol important îl are problema construcțiilor. Se știe doar că fără construcții bune, corespunzătoare scopului, nu poate fi concepută creșterea și ameliorarea efectivului de animale, păstrarea produselor agricole, adăpostirea utilajelor, precum și dezvoltarea diferitelor procese de prelucrare și fabricație care iau naștere în număr tot mai mare pe lîngă gospodăriile colective. Iată de ce această problemă a fost mereu în atenția organelor de partid și de stat precum și a consiliilor de conducere a multor gospodării agricole colective din regiunea Constanța care au obținut însemnate realizări în acest domeniu. Deosebit de edificator în această privință credem că este exemplul gospodăriei colective din Sinoe. Unitatea noastră a obținut, datorită priceperii, hărniciei și dragostei colectiviștilor pentru gospodărie, o serie de succese importante. Despre ele se pot scrie multe lucruri bune; ne vom mărgini însă numai la problema construcțiilor.

★

Din 1950 și pînă în acest an, colectiviștii din Sinoe au ridicat următoarele construcții: 4 grajduri cu o capacitate de 50 de capete fiecare, 6 saivane, 5 cotețe de pasari, 2 maternități pentru scroafe, 2 magazii pentru cereale, stație de incubație, cașerie, cramă, casă administrativă, clădire pentru atelierele de lemnărie și două garaje pentru mașini. In afară de acestea sînt în construcție — 1 grajd, 3 saivane, o îngrășătorie pentru porci, 2 pătule, maternitate pentru vaci și un castel de apă.

Se pune în mod firesc întrebarea: cum a fost posibil ca în numai cîțiva ani gospodăria noastră să ridice un număr așa de mare de construcții, cînd știut este că o serie de gospodării colective din alte regiuni și chiar din Dobrogea au construit puțin de la înființare?

Pentru a da un răspuns la această întrebare este nevoie să arătăm mai întîi că în rezolvarea problemei construcțiilor, un rol deosebit de important l-a avut ajutorul și îndrumarea permanentă, zi de zi, a organelor locale și regionale de partid și de stat. Pentru ridicarea noilor construcții, gospodăria a primit de la stat credite (în bună parte rambursate) în sumă

Ancheta noastră

de 852.000 lei, adică 42,5 la sută din valoarea totală a construcțiilor. Restul de 57,5 la sută a fost acoperit din contribuția directă a gospodăriei.

In scopul reducerii prețului de cost, colectiviștii din Sinoe au căutat ca, la ridicarea construcțiilor, să utilizeze la maximum resursele locale. Astfel, s-a folosit pe scară largă piatra din carierele gospodăriei și cărămida fabricată în cadrul unității, ceea ce a adus importante economii. De exemplu, cărămizile fabricate în gospodărie costă 0,19 lei bucata, iar cele din comerț 0,45 lei, fără să mai socotim transportul.

Un alt material folosit în mare măsură de colectiviști a fost stuful, existent în cantități însemnate în imediata apropiere a gospodăriei. Acest nou material de construcții a înlocuit total țigla și parțial materialul lemnos. Inainte, pentru construirea unui grajd cu o capacitate de 50 de capete vite mari s-au folosit 60 m.c. de material lemnos, peste 12.000 de bucăți de țiglă și circa 160 de coame. Construind un alt grajd, cu aceeași capacitate dar la care s-a folosit stuful, n-a mai fost nevoie decît de 10 m.c. de material lemnos, realizîndu-se o reducere importantă a prețului de cost. Astfel, un saivan obișnuit, cu o capacitate de 500 oi, costă cam 70.000 de lei; un saivan stuf-arc, avînd aceeași capacitate, costă numai 27.000 lei.

Construcțiile stuf-arc sînt recomandabile și pentru faptul că numărul de zile-muncă necesare pentru ridicarea lor este mult mai redus: la un saivan cu o capacitate de 500 de capete necesarul de zile-muncă este de 1.200 în cazul unui saivan obișnuit și de 450 de zile-muncă în cazul unui saivan stuf-arc.

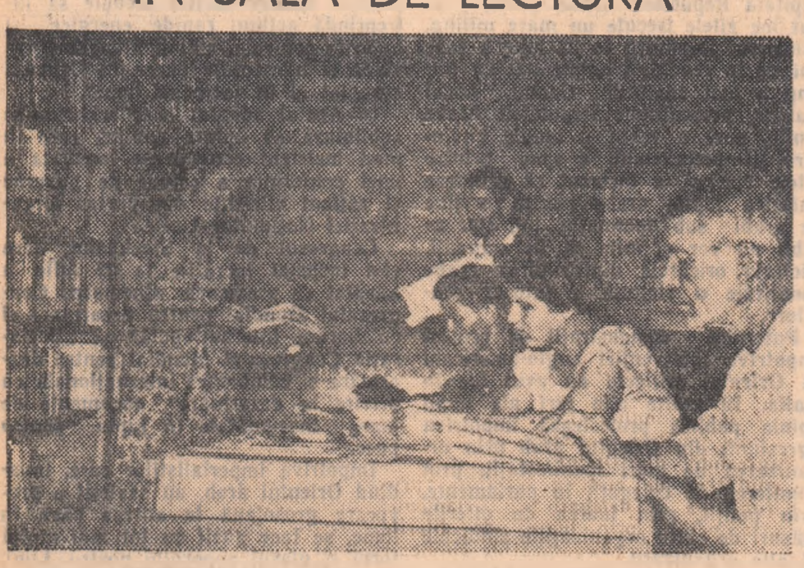
Colectiviștii din Sinoe sînt foarte mulțumiți de construcțiile stuf-arc și de aceea le recomandă tuturor gospodăriilor colective care au la îndemînă acest material de construcție ieftin și bun. Construcțiile din stuf sînt bune, călduroase, durabile și rezistente. Trebuie de asemenea amintit și un alt fapt pozitiv întîlnit la colectiva din Sinoe: lucrările au fost executate de brigada de construcții formată din 40 de colectiviști. Brigada este împărțită în 3 echipe: una lucrează la confecționarea cărămizilor, una la cariera de piatră și alta, mai numeroasă, se ocupă cu construcțiile propriu-zise.

Așa au muncit colectiviștii din Sinoe pentru a ridica construcții trainice, ieftine, igienice. Posibilitățile locale, existente în orice gospodărie, au fost folosite cu deosebită eficacitate. Tot ce am reușit noi să realizăm a fost arătat președinților de gospodării colective, inginerilor și tehnicienilor-constructori, care ne-au vizitat zilele trecute. Dorim mult ca experiența noastră să le folosească.

Ing. zootehnist GH. CREȚU
de la G.A.C.-Sinoe, raionul Istria

Cultura și viața

IN SALA DE LECTURĂ

Cititori pasionați tineri și vîrstnici din Răcari, regiunea București, vin cu regularitate la biblioteca raională, unde găsesc cărți folositoare. In fotografie: bibliotecara Taneu Sofica cu un grup de cititori.

CE SĂ CITIM

E. KAZAKIEVICI: „Inimă de prieten"

Ultima carte a lui Kazakievici ne înfățișează o poveste de război sînt alături altele în literatura sovietică. Viața tranșeelor, asaltul și retragerea unei unități de pe front, căldura ostașilor sovietici de la un colț la altul al țării, prietenia sinceră și aspră care se stabilește între combatanții unei unități de infanterie, idila care se înfiripă între un căpitan și o tînără interpretă, toate acestea refac climatul aspru și dureros al anilor de război 1941—1945. Și, totuși, peste aceste momente de restriște pe care le-au trăit oamenii sovietici răsună o notă deosebită de optimism, de încredere în victorie, o duioșie reținută și o sensibilitate proprie marelui popor sovietic.

Intreaga acțiune a romanului confirmă uriașa forță morală a popoarelor sovietice, strîns unite în lupta contra cotropitorilor fasciști. E. Kazakievici ne poartă cu imaginația sa din Urali pînă departe spre cercul polar pe coasta Murmanskului unde căpitanul Akimov, infanterist de ocazie, își regăsește meseria sa de marinar pe care o iubește cu pasiunea unui adolescent. Atmosfera de gheață care domnește aici se topește în contact cu dragostea de patrie a marinarilor sovietici, cu sentimentul sincer care-l leagă pe Akimov de Aneta.

Kazakievici nu insistă prea mult asupra calităților eroului său și totuși puțini autori te fac să îndrăgești personajele așa cum îl îndrăgești pe Akimov, un om întreg, sincer și devotat patriei sale. In momentul în care căpitanul cade în luptă, cititorul resimte în suflet o mare durere, asemănătoare pierderii unui prieten drag.

Imaginea oamenilor sovietici pe front, în luptă cu dușmanul este grandioasă, împletită din prietenie frățească, abnegație și spirit de sacrificiu și această măreție a lor nu o găsim exprimată direct de autor ci ea se ascunde cu grijă sub vesmîntul unui stil caracteristic lui Kazakievici.

„Inimă de prieten" ne înfățișează o înaltă atitudine morală, impregnată de dragostea autorului pentru omul și patria sovietică. Recomandăm cu căldură lectura acestui roman valoros.

G. CUIBUȘ

Cărți noi apărute în Editura Agro-Silvică

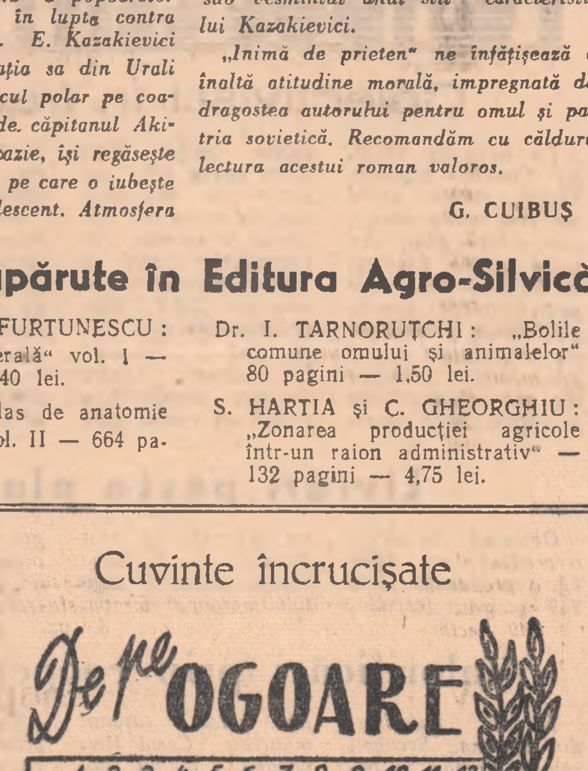
ALEXANDRU FURTUNESCU: „Zootehnie generală" vol. I — 460 pagini — 40 lei.

V. GHEȚIE: „Atlas de anatomie comparativă" vol. II — 664 pagini — 80 lei.

Dr. I. TARNORUȚCHI: „Bolile comune omului și animalelor" 80 pagini — 1,50 lei.

S. HARTIA și C. GHEORGHIU: „Zonarea producției agricole într-un raion administrativ" — 132 pagini — 4,75 lei.

Cuvinte încrucișate

ORIZONTAL: 1) Recoltarea păioaselor — Buchet de grîu. 2) Vestă națională (pl.)—Munca batozei. 3) Una din republicile socialiste sovietice — Voevod. 4) Producătoare de lînă — material ușor și lucios pentru rochie. 5) O bucățică de lanț — Oală — Podoabă femeiască. 6) Marcată — Lenuța Constantinescu. 7) Șifonai — Curea de opincă. 8) Locul de muncă al batozei — Tăiem spicele. 9) Tato!— Corp geometric cu fețele egale. 10) Bucuria lui Grivei — Strîngerea bucatelor. 11) Mînuitor de bani în vechime — Atîrn. 12) Pronume — Floricică nelipsită din blănița oii.

VERTICAL: 1) Locuință pentru grîu. — Mașina de treier. 2) Macara pentru încărcat și descărcat grîu. — Ambalaj pentru cereale. 3) A face lectură — Ivit — R. 4) Intrebuințarea cu rost a unui bun. — Pe un picior de plai, Pe-o gură de... (poezie pop. Miorița). 5) A înălbi din nou — Cel mai mare în grad. 6) Arbust cu floarea albă bună pentru ceai. 7) Material frumos și ieftin pentru rochii de vară. — Lucru săvîrșit de un erou. 8) Art. 9) Parte dintr-un lot, oraș (pl.) — Lucrez cu foarfeca. 10) Cu barbă — Funii de prins caii. 11) Oraș mai mic — Culoarea spicului de grîu cînd e tocmai bun de recoltare. 12) Ceea ce rămîne de la grîu după treierat. — Mașina minunată care face toată munca omului într-un lan de grîu (pl.).

V. PIETRAREANU

Aplică polenizarea artificială suplimentară

Paralel cu muncile de recoltare colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori de pe ogoarele regiunii Galați desfășoară o muncă intensă și la întreținerea culturilor de porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc.

Astfel colectiviștii din comuna Foltești, raionul Bujoru, îndrumați de către tehnicianul agronom Constantin Buturcă, concomitent cu muncile de seceriș și treieriș prășesc în prezent pentru a 3-a oară cele 40 de ha sfeclă de zahăr și zoresc terminarea prașilei a doua la porumb. O parte din colectiviști au început polenizarea artificială la floarea-soarelui. Datorită aplicării cu succes a regulilor agrotehnice, culturile prășitoare din această gospodărie s-au dezvoltat, sînt frumoase și promit o recoltă bogată.

DIN VREMEA DE ALTĂ DATA

CURCANI CU... SALBA

Un ultim snop și zgomotul batozei s-a auzit tot mai slab, ca un oftat de ușurare. In rîsete și voie bună, colectiviștii s-au așezat sub umbrare să prînzească.

— Măi, al lui Motrună, ai început să tai curcile?

Vocea omului care atunci coborîse de pe batoză ștergîndu-și fața cu dosul șepcii, stîrni hohote de rîs.

— N-a tăiat curcă. Asta a fost curcan. A avut și salbă, a zis cineva.

Iarăși rîsete.

Motrună mînca într-adevăr ciorbă cu carne de curcă.

Nu vedeam în asta, nimic de rîs. Totuși colectiviștii rîdeau ca de o glumă bună. De ce? Răspunsul la această întrebare l-am aflat seara, în drum spre sat.

★

Ascultați-l. Era acum vreo 25 de ani.

...Oamenii nu-și mai aminteau de cînd dăinuia obiceiul. Nici moșierii Pleșoianu, Wangler și Dănciulescu nu-și mai aminteau. In fiecare an, după treieriș, sătenii trebuiau să aducă la conacul boieresc — fiecare unde era dijmaș — cîte un curcan. Se întîmpla uneori ca vreunul dintre ei, să calce obiceiul. Moșierul nu se supăra. Ba chiar zîmbea. Căuta în lista cu numele dijmașilor pe nesupusul care nu voia să țină seama de tradiție. In ce fel își cîștiga omul o bucată de pîine în anul următor, e greu de spus!

Treptat, treptat gusturile boierilor s-au subțiat. Nu se mai primea orice fel de curcan, ci numai din cei cu salbă, semn al bunei îngrijiri, al ghiftuirii.

Printre dijmașii moșiei lui Pleșoianu se afla unul Motrună, pe numele lui întreg Gheorghe N. V. Motrună. Nu era cel mai sărac dintre țăranii din Rîureni. Fără pămînt de muncă, mereu la cheremul moșierilor, toți dijmașii erau cam la fel de săraci. Scoteau sau nu scoteau recoltă, hambarele moșierului trebuiau umplute. Și pe de-asupra și curcanul... Neapărat cu salbă.

Era într-o zi fierbinte din vara anului 1939. Administratorul lui Pleșoianu anunțase de cu seară că listele cu dijmașii pentru anul următor erau aproape încheiate. Gheorghe Motrună s-a neliniștit. In ograda lui nu se mai pomenise de mult un curcan. Și nici n-avea de unde cumpăra atît de repede unul pe măsura gustului boieresc. S-a dus la tîrg și a cumpărat unul.

A doua zi cu curcanul în brațe s-a oprit la scările conacului. Pleșoianu a apucat pasărea de picioare, a cîntărit-o în mînă și i-a înapoiat-o încruntat.

— Curcanul ăsta a mîncat numai tămîie. Să-mi dai altul ca lumea, cu salbă...

— Altul n-am — a răspuns scurt și puțin pornit dijmașul.

— Nu-i nimic, pînă la anul ai timp să tot cauți. Am completat lista dijmașilor.

★

Furia neputincioasă a păgubașului aflat la cheremul hoțului, l-a stăpînit multă vreme pe dijmaș.

— Acum noi rîdem dar n-am uitat întîmplarea de atunci, și-a încheiat povestirea Gheorghe N. V. Motrună, unul dintre cei mai harnici membri ai gospodăriei colective „Partizanii Păcii" din Rîurenii Piteștilor.

T. OPREA

FRUNTAȘUL

Nu cu mult timp în urmă, la Casa Agronomului din București, s-au întîlnit fruntași din agricultură veniți aici din toate regiunile țării, pentru a-și împărtăși din experiența muncii lor.

Intre alții, a luat cuvîntul și Ion Clintoc, tractorist fruntaș de la S.M.T. Gătaia, regiunea Timișoara, un tînăr vioi cu ochi căprui și inteligenți. Emoția i-a înecat o clipă cuvintele de prezentare. Se vede treaba că îi venea mai ușor să conducă tractorul pe un teren accidentat decît să vorbească în fața atîtor oameni. Invingîndu-și totuși sfiala a început să vorbească despre munca lui pe ogoarele gospodăriilor colective din Șipet și Sculea.

— In primii mei ani de muncă nu credeam că se poate face cu un tractor 1.000 de hantri pe an. Deși citisem în ziare că acest lucru e posibil și că unii chiar realizaseră această cifră, eu totuși mă îndoiam. Și aceasta în primul rînd pentru că mi se defecta tractorul cînd îmi era lumea mai dragă. Pe atunci dădeam vina numai pe piesele de schimb, așa cum fac de altfel și acum mulți tractoriști. Cu aceasta îmi scuzam dinainte, proasta funcționare a tractorului și de aci nerealizarea planului de lucru. Abia mai tîrziu am înțeles că în mîinile celui ce îngrijește de tractor stă buna și îndelungata lui funcționare. Am început așadar să dau o atenție deosebită îngrijirii tractorului și agregatelor. Astfel, am reușit anul trecut să prelungesc durata de funcționare a tractorului, scutindu-l de o reparație capitală și de două I.4. Am economisit așadar la piese de schimb și combustibil peste 19.000 de lei.

Cei prezenți priveau cu simpatie figura îmbujorată a vorbitorului. Simpatia aceasta s-a transformat apoi în ad-

mirație și interes cînd tractoristul fruntaș Ion Clintoc a arătat că nu numai că a făcut cei 1.000 de hantri ce îi păreau imposibili altădată, dar a reușit să-i și depășească. Cu tractorul D.T. 54 a efectuat anul trecut 1.525 de hantri în loc de 668 cît avea planul. Cifra a uimit ascultătorii. Așteptau nerăbdători să afle cum a ajuns la un asemenea record. Dar tînărul fruntaș n-avea prea multe să le spuie. In afară de reparațiile de bună calitate făcute tractorului în iarna anului 1956—1957, recunoașterea și pregătirea din vreme a locului de muncă, folosirea vitezei de lucru după felul solului și relieful terenului, el le-a mai destăinuit următorul lucru: alimentarea și gresajul le face acum seara după încetarea lucrului, nu dimineața ca înainte. Această schimbare a motivat-o pe loc, ca răspuns la o întrebare din sală. Alimentînd tractorul seara, motorina încălzită de soare se filtrează ușor, pe cînd dimineața fiind mai coagulată (groasă) din cauza răcelii de peste noapte, trece greu și într-un timp mai lung prin filtre.

„Nerăbdător — spunea el — scoteam filtrele și turnam motorina direct în rezervor. Ca urmare după două-trei ore de lucru mi se și înfundau injectoarele și munca se oprea cîteva ore pentru înlăturarea defecțiunii. Orele pierdute cu remedierea defectelor se adunau multe într-o campanie iar hantrajul stătea pe loc.

In graba mea de a începe lucrul cît mai de timpuriu, dimineața nu gresam cu atenție toate locurile de ungere, ceea ce ducea la o uzură prematură a pieselor. Cu totul altfel se petrec lucrurile acum, cînd gresez tractorul și agregatele seara".

Ingrijirea bună a tractorului și agregatelor a asigurat perfecta lor funcționare, care îmbinată cu hrănicia și priceperea acestui tractorist, explică succesele sale în muncă. In primăvară, de pildă, în numai 13 zile (din cauza ploilor numai atîtea au fost bune de lucru) a executat 164 de hantri, revenind cîte 12,6 hantri pe zi. In muncile de vară, de asemenea, a efectuat cîte 10,3 hantri pe zi realizînd în 12 zile de muncă 124 de hantri.

De succesele lui Clintoc nu se bucură numai el, care pe lîngă frumosul cîștig bănesc a mai fost decorat cu Ordinul Muncii cl. II ci și colectiviștii pe ale căror ogoare lucrează. Datorită lucrărilor bune și efectuate la timp, aceștia obțin recolte tot mai mari la hectar.

C. VASIA

Muncă culturală la arii

La cele trei arii din comuna Movilița, raionul Urziceni, se desfășoară o intensă activitate culturală. Pe fiecare arie s-a amenajat cîte o gazetă de perete și cîte un panou unde sînt popularizați fruntașii recoltelor bogate. Pînă acum, la loc de cinste se află întovărășiții Bodîrlău Gheorghe, Leonida Vasile, Marin Pavel și alții. Zilnic se aduc la arii ziare și reviste, iar cît privește cărțile ele se găsesc la fiecare din cele trei biblioteci volante ce s-au organizat.

GH. GHEORGHIU
corespondent

Insetatele din Țintești

Deși sosise amurgul, căldura încă nu se domolea. In grajd, cele peste 100 de vaci ale gospodăriei agricole de stat Țintești, se apărau de muște cu coada și cu capul. De setea ce le chinuia n-aveau însă cum să se apere. Visau și ele, ca drumeții pierduți în deșertul Saharei, o oază cu apă multă și rece.

— Mi-e milă și de bieții cai, oftă Dumana. Se opintesc în fiecare zi, cărînd la apă pentru a îndestula atîtea guri. Și de bieții oameni care au ajuns sacagii în era asta care-i zice... atro... ato...

— Atomică, mămico, spuse vițica.

— Așa vezi. A ajuns oul mai deștept decît găina, grăi Bălana. Apoi adăugă cu seriozitate: cît despre mila asta neroadă... ascultă Dumano. Tu ești vacă. N-o face pe boul, ce să-i plîngi pe oamenii care-și merită soarta. Lasă-i să care apă cu sacaua, dacă n-au gură să se plîngă acolo unde trebuie.

— Dar noi de ce nu ne plîngem?

— Hei, oftă dintr-un colț al grajdului Bălana. Limba boului, e lungă, dar nu poate vorbi. Eu una, cînd oi da cu ochii de Ioan Gheorghe, directorul grupului de șantiere numărul 3 construcții din Buzău, îl și iau în... coarne, spuse înfuriată.

— Dar ce ai cu el mămico?

— Eu n-am nimic cu el. El are cu mine. Cu noi, cu toate pe care ne lasă însetate.

— Spune mămico... mi-ai promis c-ai să-mi spui un basm frumos cu un castel... de apă.

— Da. Vezi clădirea ceea neterminată de peste drum? Știi ce e?

— O fi poate vreun siloz, își dădu cu părerea vițica.

— Nu.

— Aha. Știu. Ții minte cînd eram mînate prin tîrgul Moșilor? Am văzut atunci ceva care semăna leit cu asta. Călușei sau lanțuri... așa le zice, nu? Ori poate „Zidul morții".

— N-ai ghicit. Mai deunăzi și niște drumeți se opriseră în marginea șoselei și-și dădeau cu părerea. Unul zicea că-i picior de pod. „Cum?" se mira altul. „De ce au început a-l construi tocmai aici, unde nu curge strop de apă?"

„Las' că pînă o să-l termine se schimbă și clima globului, și relieful. Poate pe-aci o să curgă apă". Drumeții nu ghiciseră. Să-ți spun eu adevărata poveste a acestui castel:

— In primăvara anului 1953 — adică acum 5 ani — eram ca tine, o vițică tare zburdalnică. Cînd scăpam din grajd, lumea era a mea și mult le trebuia oamenilor să mă poată prinde. Intr-o zi alergam urmărită de doi vlăjgani, cînd ce să vezi, un șanț mare și lung îmi taie drumul. Aș fi vrut să-l sar, dar nu era chip. Mi-aduc aminte că pe fundul șanțului am zărit niște țevi legate cap la cap. In timp ce îmi puneam fel de fel de întrebări în legătură cu acest lucru neobișnuit pentru mine, urmăritorii m-au și înhățat. Rău nu mi-a părut căci mă aștepta ugerul cald și plin al mamei. Vezi tu, pe atunci noi, cele mici, mai sugeam. Tu n-ai de unde să știi, că ai apucat timpuri „moderne" și ți se dă porția în găleată sub nas. Și cum spuneam, m-am apucat să sug, dar nu înainte de a-i pune mamei întrebările ce mă rodeau. Mama, o vacă înțeleaptă cum era, mi-a spus că se va face aci o instalație pentru alimentarea cu apă a grajdurilor de vaci și de porci. Și era tare bucuroasă mama cînd spunea că, în scurt timp, o să ne putem adăpa după pofta inimii chiar singure, apăsînd cu botul pe un... nu știu cum îi zice. Cică acest fel de adăpare se chiamă automată. Lucrările au început. Au săpat șanțurile pentru conducta de apă, au făcut o fîntînă mare. Apoi au instalat lîngă ea o pompă acționată de un motor, au ridicat zidul acesta cu pricina, pînă în forma pe care-l vezi. Toate însă în zadar. Zidul nu s-a terminat în cei 5 ani, pentru a putea funcționa instalația de alimentare cu apă, iar noi, răbdăm și acum de sete.

— Dar de ce nu-l termină, îndrăzni și tăcuta Joiana. După atîția ani?

— Inginerul șef, Ilie Dragomirescu, cel ce răspunde de aceste lucrări, zice că n-are materiale, răspunse Bălana.

— Ce n-au!? Materiale? Dar grămezile acelea de cărămizi, nisip și fier, unde mai, mai să-mi rănesc picioarele, ce-s? — întrebă mirată vițica Joianei.

— Or fi, dar se vede treaba că noi, vacile, le vedem, pe cînd constructorii de la Buzău nu le văd! Dacă încep să rag, cică să-mi tac botul că-s o proastă.

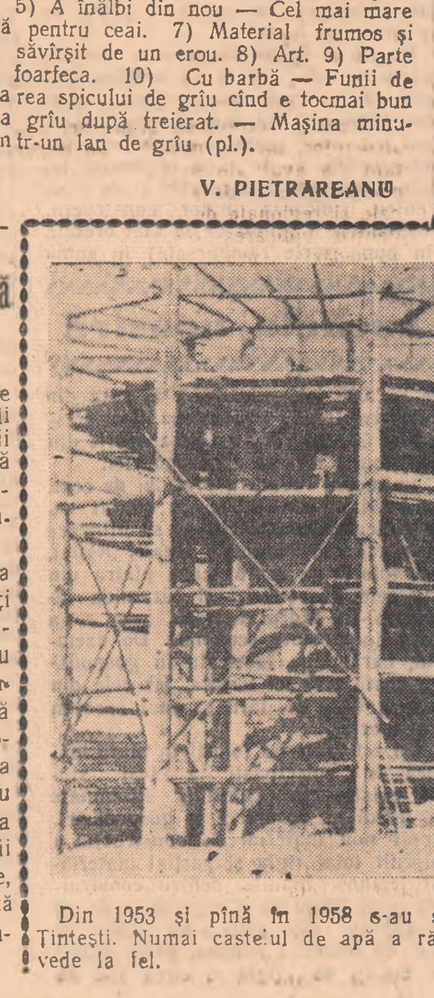
— Dacă-i așa, eu una n-am să mai rabd deloc, se răsti Dumana. Am să rag în gura mare să audă și cei de la T.R.C.L.-Ploești. Poate, cine știe, au urechile mai bune decît cei de la conducerea grupului de șantiere din Buzău.

★

Dragi cititori, din păcate castelul... de apă din această poveste nu-i un castel din poveste. Priviți fotografia de alături și vă veți convinge.

VASILE CAZACU

SATIRA și UMOR

Din 1953 și pînă în 1958 s-au schimbat multe în Țintești. Numai castelul de apă a rămas după cum se vede la fel.

Răspuns la întrebările cititorilor

Cîte zile-muncă poate primi brigadierul legumicol

INTREBARE: Colectivistul IOAN BADILĂ din Turnișor — Sibiu ne cere să răspundem la cîteva probleme în legătură cu retribuirea brigadierului legumicol.

RĂSPUNS: Iată pe scurt cum se prezintă faptele. După cum spuneți, gospodăria d-voastră are 17 ha cu legume *dintre care numai șase sînt irigate.* Brigadierului legumicol i s-a acordat inițial un număr fix de zile-muncă: 38 pe lună. Ulterior președintele și contabilul gospodăriei, *fără să întrebe adunarea generală,* i-au fixat brigadierului legumicol 50 de zile-muncă lunar.

Colectiviștii n-au fost de acord cu acest lucru, dar președintele le-a închis gura, spunîndu-le că, la o consfătuire, i s-a spus că poate acorda brigadierului pînă la 70 de zile-muncă pe lună.

Brigadierul legumicol poate, într-adevăr, ca în una din lunile anului să primească și 70 de zile-muncă. Oare un colectivist din brigada de cîmp nu poate uneori să obțină în 10—12 ore chiar 2—3 zile-muncă dacă lucrează cu deosebită rîvnă? Poate. Aceasta nu înseamnă însă că respectivul colectivist obține zi de zi acest rezultat. Tot așa și brigadierul legumicol poate ca-n unele perioade de vîrf să obțină 40—50 sau chiar mai multe zile-muncă pe lună, iar în alte perioade să realizeze un număr de zile-muncă mult mai mic. Pentru brigadieri, fie ei chiar legumicoli, numărul de zile-muncă nu trebuie fixat dinainte. El se stabilește în raport cu numărul de zile-muncă lucrate de membrii brigăzii pe care o conduce și în raport cu rezultatele obținute în producție. Nu-i rău însă ca atunci cînd se calculează numărul de zile-muncă să se țină seama și de calificarea mai înaltă a brigadierului legumicol. De aceea, el poate avea, la sfîrșitul anului, un număr mai mare de zile-muncă decît un brigadier care conduce o brigadă de cîmp ce a obținut aceleași rezultate și a depus același efort ca și brigada legumicolă.

In concluzie: s-a greșit atunci cînd s-a stabilit pentru brigadierul legumicol numărul fix de 38 de zile-muncă lunar. Adunarea generală a greșit cînd a stabilit acest număr fără a se ține seama de rezultatele producției. S-a greșit și atunci cînd președintele a fixat brigadierului legumicol 50 de zile-muncă lunar, fără ca adunarea generală să fie consultată. In treacăt, fie zis, și zilele-muncă ale președintelui se stabilesc în funcție de rezultatele economice obținute.

Intîrzieri păgubitoare

Achizitorul Petre Cozma era nerăbdător. Ieșea în drum, privea cu mîna streașină la ochi spre Rîmnicu Vîlcea, apoi intra în curte bombănind. Figuri posomorîte aveau și colectiviștii. Dis-de dimineață, AGEVACOOP-ul fusese anunțat să trimită camionul pentru a ridica marfă. Trecuse de mult amiaza și acesta tot nu se arăta...

Anul trecut, gospodăria colectivă din Căzănești a avut doar 2 ha. de grădină. In afară de cantitățile de legume și zarzavaturi date membrilor la ziua-muncă, gospodăria a valorificat prin organizațiile comerciale de stat produse legumicole în valoare de peste 30.000 lei. Aceasta i-a făcut pe colectiviști să ia o măsură bine chibzuită: au mărit suprafața ocupată de grădină la 6 ha.

Multe necazuri a avut gospodăria în anii din urmă cu predarea legumelor și zarzavaturilor. Avea încheiate contracte și cu Aprozarul și cu AGEVACOOP-ul. S-a întîmplat nu odată ca Aprozarul să răspundă: „Astăzi n-avem mașini — o să vi le ridice AGEVACOOP-ul". Alteori se întîmpla invers. Zarzavaturile se stricau, gospodăria păgubea.

Anul acesta s-a renunțat la încheierea de contracte cu doi beneficiari. Lucrurile s-au mai îmbunătățit: AGEVACOOP-ul a preluat la timp varza de pe 0,50 ha., gospodăria încasînd peste 14.000 lei.

Așa cum aminteam mai sus, nici anul acesta însă nu au fost lichidate toate lipsurile în ridicarea la vreme a produselor. In ziua de 15 iulie, de pildă, peste 1.600 kg. fasole verde, mere și varză au stat aproape o zi întreagă în așteptarea camionului care să le transporte. Neridicarea la timp a legumelor aduce însemnate pagube atît gospodăriei cît și AGEVACOOP-ului însuși. Ținute mult în soare, produsele se strică, consumatorul refuză să le cumpere. Gospodăria păgubește și în alt fel. In loc să-și poată vedea de alte treburi, 3—4 colectiviști stau ceasuri întregi în așteptarea camioanelor pentru a ajuta la încărcarea mărfii. Achizitorul agenției, obligat să fie de asemenea prezent, nu poate merge în altă comună de care se ocupă. In acest timp și acolo zarzavaturile și legumele se strică.

Lipsurile care mai dăinuie în preluarea legumelor și zarzavaturilor contractate pot fi lichidate printr-o mai judicioasă organizare a transporturilor, muncă de care răspunde tovarășul Popescu de la AGEVACOOP-Vîlcea. Dacă asemenea lipsuri se fac simțite în ridicarea produselor de la o gospodărie aflată la 7 km. de centrul raionului, cu atît mai mult ele provoacă pagube unităților mai depărtate.

Este timpul să se ia cele mai urgente măsuri pentru lichidarea acestor stări de lucruri, avînd în vedere că din grădinile de legume și zarzavaturi se scot zilnic cantități din ce în ce mai mari de produse.

M. IORDACHE

Informații

Intre 29 iulie și 4 august la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București, va avea loc consfătuirea internațională a editurilor agro-silvice din țările socialiste. Vor participa delegați ai editurilor agro-silvice din Uniunea Sovietică, R.P. Ungară, R.P. Bulgaria R. D. Germană, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă și R. P. Romînă. In cadrul consfătuirii se va face un larg schimb de experiență privind munca de editare a cărților de agricultură din țările socialiste.

★

In această perioadă recoltarea păioaselor s-a desfășurat cu o intensitate mai mare în sudul, sud-estul și vestul țării. Astfel, pînă la 22 iulie au fost recoltate 2.908.700 hectare păioase (78 la sută). Pe regiuni păioasele au fost recoltate în proporție de 99,2 la sută în Craiova, 97,3 la sută Constanța și București, 95 la sută la Pitești, 94,7 la sută la Oradea, 92.8 la sută la Ploești și 91 la sută la Galați. Zilele acestea au început recoltările mai intens și în regiunile Stalin, Suceava, Bacău, Cluj și Autonomă Maghiară, unde coacerea culturilor a fost întîrziată.

★

In regiunea Galați s-au însilozat pînă acum aproape 29.000 tone furaje, cantitate de aproape patru ori mai mare decît cea realizată în aceeași perioadă a anului trecut. In afară de lucerna și trifoi, gospodăriile agricole colective au însilozat însemnate cantități de ierburi și stuf verde

★

Gospodăriile agricole de stat au recoltat culturile de păioase de pe suprafața de 357.775 ha. (86,4 la sută), iar gospodăriile agricole colective de pe 572.647 ha. (89,3 la sută). De asemenea, fînurile cultivate s-au cosit de pe suprafața de 327.550 ha. din care la gospodăriile agricole de stat 60.127 ha, iar la gospodăriile colective 72.370 ha. Fînurile naturale au fost cosite de pe suprafața de 853.921 ha.

★

Prin lucrări de îndiguiri, desecări și amenajări interioare de scurgere a apelor, în ultimii ani, în lunca Prutului și a Siretului, precum și în lunca Dunării, au fost redate agriculturii aproape 47.000 ha. teren care este cultivat cu porumb, grîu, orz, iar 15.000 ha. cu legume și zarzavaturi.

★

Pînă la 20 iulie, gospodăriile agricole de stat au livrat statului, următoarele cantități de produse principale din ramura producției vegetale: grîu și secară 275.690 tone (69 la sută față de planul anual), legume total 12.902 tone, fructe total 1.776 tone (11 la sută față de planul pe trimestrele II și III). Gospodăriile agricole de stat din Trusturile aprovizionarea Capitalei, Galați și Constanța, au îndeplinit planul la livrare la grîu și secară.

★

Ținînd seama de numeroasele cereri ale candidaților la concursul de burse, Ministerul Invățămîntului și Culturii a aprobat prelungirea termenului de depunere a cererilor de înscriere la concursul de burse acordate de întreprinderile socialiste și comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și al Capitalei, pînă la data de 31 iulie a.c.

După această dată, întreprinderile socialiste și comitetele executive ale sfaturilor populare nu vor mai primi cereri de înscriere la concursul de burse.

Din experienţa UNITĂŢILOR AGRICOLE COOPERATISTE

Consfătuirea de la Constanţa ne-a învăţat cum să devenim milionari

Ce-o mai fi avînd să-mi spună preşedintele de trimite pe flăcăul ăsta după mine tocmai acum, după ce am făcut peste o jumătate de kilometru din drum? Zău că nu pricep nimic. După ce stau ore întregi de vorbă cu el, iată că se trezeşte că mai are să-mi spună ceva.

— Fie-mi iertat, mă scuz faţă de flăcău dar eu, unul, nu mă întorc. Mai am un ceas pînă soseşte trenul şi, de aici, din sat, pînă la gară sînt mai bine de trei kilometri.

Degeaba încerc însă să-l conving. Caţă de scapă de gura voinicului ăsta ochios. El o ţine într-una pe a lui: „o chestiune" interesantă şi preşedintele mă roagă să mă întorc. Şi nu numai preşedintele. Şi brigadierii, şi instructorul de partid şi ceilalţi colectivişti care sînt la sediul gospodăriei. Ce să mai fac? Cedez. Mai cu seamă că flăcăul îmi promite să mă repeadă cu docarul pînă la gară.

Iată-mă din nou la colectiva din Urleasca. Scuzîndu-se că m-a întors din drum, Radu Calcan, preşedintele, trecu „la chestiune".

— Am vrea ca titlul articolului pe care-l scrieţi să fie: „Cosfătuirea ne-a învăţat cum să devenim milionari". Dorinţa de a deveni milionari, îmi explică el, e o veche dorinţă a noastră, dar pînă anul acesta n-am putut s-o înfăptuim. Consfătuirea ne-a arătat calea prin care se poate reuşi.

Ea ne-a învăţat că trebuie să dezvoltăm gospodăria multilateral, să punem bază pe sectorul zootehnic, să ridicăm construcţii ieftine... Astfel se face că din aprilie pînă acum, prin înfiinţarea fermei de păsări şi construirea unui coteţ sistematic, prin cumpărarea unor vaci şi ridicarea grajdului care e pe terminate, am reuşit ca fondul de bază al gospodăriei să depăşească suma de 1.000.000 lei. De acum ne putem mîndri şi noi că sîntem milionari...

Tac şi ascult la omul acesta înalt, oacheş, bine legat, prăfuit din cap pînă-n picioare. Imi amintesc de ceea ce îmi povestea tot el cu vreun ceas mai devreme, şi gîndurile mă fură, ducîndu-mă cu 8 ani în urmă, adică atunci cînd în sufletul colectiviştilor din Urleasca încă nu se trezise dorinţa de a deveni milionari. Incerc să-mi imaginez cum arăta gospodăria atunci, în toamna anului 1950, la înfiinţare. Nu-i greu să mi-o închipui: 36 de familii nevoiaşe, 140 de hectare pămînt, 2 boi, cîţiva cai şi cîteva pluguri.

Vreau să reconstitui în minte apoi, procesul uriaş prin care pumnul acesta de oameni, avînd de partea lui forţa noului, reuşeşte să schimbe complet felul de viaţă şi de muncă al unui întreg sat, format din mai bine de 300 de familii, cum mlădiţa aceasta de viaţă nouă, creată prin munca comuniştilor din sat, se transformă cu timpul într-un arbore puternic. Cu greu reuşesc. Imaginea e complexă, plină de suiri şi coborîri, de încleştări de voinţi diferite, de muncă şi luptă aprigă.

Fără îndoială că recoltele mari obţinute de gospodăria colectivă în anul 1951 şi după aceea precum şi munca politică dusă de agitatori l-a convins pe o parte din ţăranii muncitori din sat că munca în comun este superioară celei de unul singur. Astfel se face că în 1952 numărul familiilor intrate în colectivă creşte la 168, iar în toamna anului trecut satul să fie complet colectivizat. Gospodăria colectivă din Urleasca, avea de acum peste 1.500 de ha. teren arabil, şi peste 500 de braţe de muncă. Odată cu colectivizarea completă a satului, în faţa gospodăriei au început să se pună sarcini din ce în ce mai grele. Colectiviştii şi-au dat seama că faţă de întinderea de teren pe care o are, gospodăria dispune de o avere obştească prea mică şi că nici organizarea muncii nu era chiar atît de bună de vreme ce mulţi colectivişti nu veneau la lucru. Trebuia deci sporită averea obştească a gospodăriei şi organizată munca cu mai multă chibzuială. Dar cum? Singura cale era aceea a dezvoltării multilaterale a gospodăriei, a cointeresării cît mai mari a membrilor în muncă. Consfătuirea de la Constanţa a venit să le luminEze şi mai mult acest drum. După consfătuire, gospodăria a trecut la revizuirea planului de producţie. In noul plan se prevede mărirea numărului de animale, ridicarea de noi construcţii, mărirea suprafeţelor cultivate cu plante tehnice, aplicarea retribuţiei în raport cu rezultatele muncii. La traducerea în viaţă a noului plan, s-a trecut imediat după întoarcerea lui. Incă din aprilie s-a pus bază fermei de păsări prin cumpărarea a 1.200 de pui de o zi şi ridicarea unui coteţ sistematic din cărămidă fabricată de colectivişti. Ferma de taurine a crescut cu 5 capete ajungînd la 69 capete din care 33 vaci de lapte, urmînd ca în cursul lunii viitoare, după ce colectiviştii vor încasa banii pe grîul predat la contractare, să se mai cumpere încă 10 vaci de lapte. Tot în primăvara anului acesta, colectiviştii din Urleasca au început un grajd pentru 80 de vite mari, care acum e pe terminate. Construit din cărămidă fabricată de ei grajdul a costat foarte puţin. Produsele contractate cu statul au sporit şi ele: 15 vagoane de grîu, 20 de vagoane de porumb, 88 de tone de floarea-soarelui, recolta a 15 hectare cultivate cu ricin, 12 ha. cu cînepă, 10 ha. cu in. S-au contractat şi unele produse animale. O mare parte din sumele ce se vor încasa la livrarea produselor va fi destinată sporirii averii obşteşti, dezvoltării fermelor zootehnice, creării de plantaţii etc. Pentru o mai bună cointeresare a colectiviştilor, în primăvară s-a introdus retribuţia în raport cu rezultatele muncii la cultura porumbului şi a floarea-soarelui, fapt care a făcut ca procentul de participare la muncă al membrilor să crească de la 75—80 la sută, cît era anul trecut în vîrful muncilor, la aproape sută la sută în anul acesta, iar lucrările să se facă de cea mai bună calitate. Starea culturilor dovedeşte lucrul acesta.

Despre urmările pe care consfătuirea de la Constanţa le-a avut asupra dezvoltării economico-organizatorice a gospodăriei colective din Urleasca, raionul Brăila, ar mai putea fi spuse multe lucruri. Ne rezumăm însă numai la atît. Invăţămintele consfătuirii au contribuit la creşterea sectorului zootehnic al gospodăriei, la sporirea numărului construcţiilor, la trecerea la o formă superioară de organizare şi retribuire a muncii. Intr-un cuvînt consfătuirea i-a ajutat pe colectiviştii din Urleasca să păşească pe calea consolidării gospodăriei lor sau, aşa cum le place lor să spună, să devină milionari.

P. VOICULESCU

PRIMELE 2 VAGOANE

Intîi iulie... Şiruri, şiruri, bărcile au pornit pe Dunăre dinspre Olteniţa spre Balta Greaca. Sînt în bărci colectivişti din gospodăria „Gura Argeşului-1 Mai", pescari harnici şi pricepuţi, care anul trecut au adus gospodăriei un venit de peste 300.000 lei.

Distingem printre cei plecaţi pe colectivistul pescar Ion Iordache. Echipa sa, formată din Ion Jugăurs, Constantin M. Botea şi Cucu Ion a prins în cursul lunii iunie peşte în valoare de aproape 15.000 lei. Pentru munca depusă, oamenii din echipă au primit ca avans cîte 1.647 lei de fiecare. Gospodăria colectivă răsplăteşte după merit străduinţele membrilor săi.

Ajunşi la Greaca, prima grijă a pescarilor din Olteniţa a fost să cunoască locul de pescuit şi planul ce-l au de îndeplinit. In aceeaşi baltă pescuiesc şi membrii altor gospodării — cea din Spanţov, de pildă, şi cunoaşterea sectorului ce ţi-a fost repartizat are o mare însemnătate pentru a nu încurca munca altora.

După o nouă revizie a uneltelor de pescuit, reparate şi puse la punct încă de la Olteniţa, colectiviştii au început pescuitul cu vîrşile.

Peste cîteva ceasuri, bărcile s-au îndreptat încărcate spre cherhana. In mai puţin de 15 zile, numai pescarii de la „Gura Argeşului" au prins peste 6.200 kg peşte. Cantitatea totală prinsă în acest timp de toţi pescarii care muncesc în Balta Greaca depăşeşte 2 vagoane.

...Au intrat în funcţie năvoadele. Incăperile destinate prelucrării peştelui devin neîncăpătoare. Autocamioanele încărcate cu crap, somn, plătică, se îndreaptă, în goană spre pieţele oraşelor....

M. DAN

Colectiviştii primesc avansuri băneşti

In fiecare lună

In fiecare lună gospodăria colectivă Mărtineşti din raionul Orăştie, împarte membrilor săi avansuri în bani. Pentru fiecare zi-muncă colectiviştii au primit ca avans între 10 şi 15 lei. Colectivistul Ion Popescu de pildă, a primit în ultima lună 350 de lei pentru zilele-muncă efectuate, iar Toma Aron 490 de lei.

Impărţirea de avansuri băneşti în fiecare lună a fost posibilă datorită faptului că gospodăria şi-a dezvoltat numeroase ramuri de producţie. De asemenea, gospodăria a încheiat cu statul contracte de a livra produse agrozootehnice primind sume importante.

Al 4-lea avans

Cu o săptămînă în urmă, colectiviştii din gospodăria agricolă colectivă Pricaz din regiunea Hunedoara au primit cel de-al patrulea avans în bani. S-au dat 10 lei la ziua-muncă. Colectivistul Ion Adam a primit 1.690 de lei, Crişana Aron 1.110 lei, Olimpia Hangiu 790 şi Maria David 740 lei.

Sumele de bani împărţite de gospodărie ca avans provin în mare parte din valorificarea unor însemnate cantităţi de lînă, brînză şi lapte prin organizaţiile comerciale de stat.

★

Avansuri în bani au mai primit şi colectiviştii din comuna Tumaş, raionul Orăştie. Pentru fiecare zi-muncă ei au primit cîte 10 lei.

Cum am organizat munca brigăzii în campania de recoltare

Pentru noi plugarii, vara nu-i clipă de răgaz. Acum se cer făcute în acelaşi timp numeroase lucrări deopotrivă de însemnate pentru obţinerea unor roade bogate; secerişul şi treierişul grînelor, strînsul fînaţurilor, îngrijirea prăşitoarelor, a viilor, culesul legumelor şi multe altele. Dacă nu-ţi chibzuieşti bine forţele de lucru, cu greu le poţi da de capăt tuturor.

Şi pentru că este vorba de munca în campania de vară, doresc să spun cîteva cuvinte despre felul cum am organizat lucrul în brigada de cîmp pe care o conduc. Socot că cele arătate vor putea fi folositoare şi altor gospodării colective sau întovărăşiri, mai ales că ele se întemeiază pe o experienţă de 8 ani de zile.

Brigada mea este formată din 56 braţe de muncă, împărţite în 3 echipe şi este înzestrată cu 6 atelaje, unelte şi alte materiale trebuincioase. Ea a avut sarcina să execute în campania de vară, pe lîngă alte lucrări, secerişul şi treierişul păioaselor de pe o suprafaţă de 112 ha.

Inainte de a porni în campanie, am făcut, împreună cu consiliul de conducere al gospodăriei, un plan de acţiune, împărţind sarcinile, uneltele şi atelajele, pe echipe şi oameni. Am chibzuit în felul următor: suprafaţa de 93 de ha grîu şi orz de toamnă pe care le aveam comasate într-o tarla le recoltăm cu combina şi o secerătoare-legătoare a S.M.T.-ului Holboca, cu care am încheiat contract. Restul de 19 ha grîu şi ovăz însămînţate pe deal, unde nu pot ajunge maşinile, le recoltăm manual şi apoi le treierăm cu batoza.

Trebuie să arăt mai întîi că, cu puţină vreme înainte de începerea secerişului, terminasem cea de a treia praşilă la porumb fapt care mi-a îngăduit să îndrept forţele brigăzii spre recoltatul păioaselor şi a fînurilor. Iată pe scurt cum am împărţit forţele de lucru. Un om a fost repartizat pe combină la buncher, pentru a ajuta la descărcatul boabelor; patru pe camionul gospodăriei care încarcă grînele de la combină şi le duce la sediu. De asemenea, doi oameni din brigadă i-am dat la lopătatul cerealelor în magazie. Pentru a nu stingheri lucrul combinei, am repartizat şi cîte două atelaje care ajută şi ele la căratul boabelor. Fiecărui conducător de atelaj i-am repartizat şi cîte un ajutor pentru a putea încărca sacii în căruţe. Restul de 6 atelaje (în această perioadă mi s-au dat şi alte atelaje de la brigada legumicolă) au trecut la căratul paielor rămase de pe urma combinei, eliberîndu-se astfel terenul în vederea executării arăturilor de vară. Am recoltat numai cu combina. Secerătoarea-legătoare n-am folosit-o deoarece se defecta des şi nu lega snopii.

Pentru recoltatul manual al păioaselor din deal, au fost trimişi 12 cosaşi; pentru fiecare cosaş s-au asigurat cîte 2 legători. Restul de forţe de muncă le-am îndreptat spre recoltatul fînului.

In ceea ce priveşte treierişul, am organizat aria la marginea satului unde au fost instalate batoza şi tractorul. La treier am organizat munca astfel: 2 vălari pe batoză (colectiviştii Dumitru Geaun şi Gheorghe Codiţă care au mai lucrat şi anul trecut); 2 tăietori, 2 la ladă (la cupele batozei), doi oameni la pleavă, 4 la pestelcă, 3 la clădit paiele; restul pe gireadă aruncă snopii pe batoză. De asemenea mai e nevoie de două atelaje la tras paiele.

S-ar putea crede că în vîrfurile de munci agricole, împărţirea chibzuită a oamenilor într-o brigadă de cîmp nu-i ceva greu. Aşa îmi închipuiam şi eu la început, dar cu timpul mi-am dat seama că mă înşel. In brigada mea aveam oameni diferiţi în ceea ce priveşte capacitatea de muncă şi priceperea: femei cu greutăţi familiare, tineri, oameni mai vîrstnici. A trebuit să ţin seama de acest lucru şi să-i repartizez la locul cel mai potrivit, în funcţie de capacitatea fiecăruia. Aşa am făcut şi acum în campania de vară. Am orînduit astfel treaba încît oamenii să lucreze, pe cît posibil, cît mai grupaţi, pe familii.

(Continuare în pag. a 4-a)

PENTRU RECOLTE CIT MAI BOGATE

In lupta pentru sporirea producţiei agricole, membrii întovărăşirii „Drumul Socialismului" din comuna Bărcăneşti, regiunea Ploeşti, folosesc şi metoda polenizării suplimentare artificiale pe cele 22 ha cultivate cu porumb hibrid şi floarea-soarelui.

In fotografia Nr. 1, Steliana Matei polenizează floarea-soarelui prin apropierea şi frecarea uşoară a capitulelor. In cea de a doua fotografie vedem pe Ana Dumitru stringînd polenul de porumb în cornete în vederea polenizării.

Foto: D. CONSTANTINESCU

O consfătuire rodnică

De curînd, Consiliul Central A.S.I.T. prin filiala regională Tg. Mureş, a organizat în colaborare cu Asociaţia crescătorilor de albine din R.P.R. şi filiala regiunii Autonome Maghiare — o consfătuire regională apicolă, cu ocazia practicării stupăritului pastoral la culesul de zmeură din zona Mureşului superior.

La această consfătuire care a avut loc în punctul denumit Gudea Mică din raionul Topliţa, au participat stupari din cadrul R.A.M. şi delegaţi din principalele regiuni apicole din ţară.

Consfătuirea a început cu vizitarea stupinilor amplasate între Topliţa şi Stinceni, şi a celor de pe valea Gudea Mică, printre care menţionăm stupina sfatului popular raional Topliţa, gospodăria agrozootehnică a fabricii de zahăr din Tg. Mureş condusă de stupăriţa Klara Elisabeta, stupinile stuparilor individuali Kocis Imre, Tonko Francisc, Vita Ioan etc.

A urmat apoi consfătuirea deschisă de delegatul sfatului popular al R.A.M. tov. dr. Pasat Emil, şeful serviciului zoo-veterinar, care a arătat printre altele, că filialele regionale A.S.I.T. şi A.C.A. au primit cu satisfacţie sarcina organizării acestei consfătuiri în dorinţa de a-şi aduce aportul lor la continua dezvoltare a apiculturii în ţara noastră.

Cu deosebit interes a fost ascultat referatul tov. Bot Silviu despre: „Metodele de pregătire a familiilor de albine în vederea folosirii culesurilor din zona Mureşului superior" precum şi darea de seamă prezentată de tov. Pasat Emil — membru de drept în Comitetul A.C.A. al R.A.M., în legătură cu organizarea stuparilor din R.A.M. în Asociaţia crescătorilor de albine.

Cu prilejul acestei consfătuiri s-a prezentat şi un referat din partea redacţiei revistei „Apicultura"-„Méhészet", care a avut drept scop să dea naştere unui schimb de păreri între stuparii participanţi, în ceea ce priveşte problema contribuţiei revistei la ridicarea nivelului profesional al stuparilor, orientarea tematicii faţă de cerinţele producţiei şi lichidarea în viitor a deficienţelor care ar exista în acest sector.

Discuţiile care au urmat pe marginea referatelor susţinute (tovarăşii C. Rosenthal, N. Ilieşiu, Gică Maria, V. Cudelcă, I. Doruţiu, T. Bogdan, N. Foti, Bod Silviu, Boroş, V. Harnaj, C. Pelimon, Pasat Emil, Fr. Szöverdi etc.), au fost deosebit de fructuoase, arătînd o serie de aspecte ale apiculturii în R.A.M. şi ale activităţii A.C.A.

După terminarea consfătuirii au fost vizitate stupinele de la Hagötö, aparţinînd sectorului cooperatist, condusă de fruntaşul în producţie Banyasz Emeric, care a împărtăşit participanţilor din experienţa sa, arătînd metodele folosite pentru obţinerea de producţii mărite, caracteristice culesului din zona de munte etc.

Această consfătuire prin felul cum a fost organizată, a constituit un preţios schimb de experienţă între participanţi şi o cunoaştere mai temeinică a apiculturii practicată de stuparii din Regiunea Autonomă Maghiară, care au o tradiţie şi frumoase posibilităţi în această direcţie.

Fruntaşul în producţie Banyasz Emeric dînd explicaţii unor participanţi la consfătuire.

Ing. D. GEORGESCU

In regiunea Oradea treierişul trebuie grăbit

(Urmare din pag. 1)

unde treierişul s-a început, nu se lucrează cu întreaga capacitate de lucru a garniturii. In comuna Bocsic de pildă, se treieră din căruţe, în loc ca treierişul să se facă din stoguri. Fireşte că în modul acesta se pierde timp preţios, batozele nu pot realiza nici jumătate din norma planificată. In alte comune, batozele nu funcţionează decît puţine ore din cauză că S.M.T.-urile nu s-au îngrijit să asigure buna deservire a maşinilor cu batozari pricepuţi.

Mai trebuie subliniat că în regiunea Oradea au fost planificate şi 38 de arii electrificate. Din acestea însă, n-au fost amenajate pînă acum decît 26. Dar nici măcar în comunele unde la ariile electrificate s-a început lucrul, batozele nu sînt folosite din plin.

Gospodăriile de stat să fie exemplu

O importantă cantitate de cereale urmează a fi treierată în acest an în regiunea Oradea şi în gospodăriile de stat. Unele din aceste gospodării, cum sînt Ioşia şi Dohangia au folosit mijloacele mecanizate din plin, reuşind să recolteze şi să treiere păioasele la timp. In felul acesta ele n-au pierdut nimic din producţia din acest an. La gospodăria de stat Dohangia s-a obţinut peste 1.900 kg. grîu la ha., iar la Ioşia peste 1.700 kg. la ha. Alte gospodării din regiune însă, n-au privit cu atenţia cuvenită folosirea întregii capacităţi de lucru a combinelor şi secerătorilor-legători, ci au preferat să recolteze păioasele... manual.

Din cauză că peste 1.860 de ha. din aceste unităţi au fost recoltate manual iar 1.334 ha. cu secerătorile-legători, s-a ivit necesitatea ca şi aci, să fie folosite din plin cele 56 de batoze existente. Dar pînă la 21 iulie, mai rămăsese de treierat recolta de pe 1.450 de ha. cu păioase. Şi aceasta pentru că garniturile de treier nu funcţionează aici nici cu jumătate din capacitatea lor de lucru. La gospodăria agricolă de stat Oradea, de exemplu, în zilele de 19-20 iulie, la ariile de la secţiile Giriş, Nojorid şi Teţchea, nu s-a lucrat decît parţial.

De aceea se pune întrebarea: Unde este exemplul pe care gospodăriile de stat trebuie să-l dea celorlalţi ţărani muncitori din cuprinsul raioanelor regiunii Oradea şi la treierişul păioaselor?

★

Faptul că pînă în prezent, în regiunea Oradea a fost treierată doar o mică cantitate din cerealele recoltate, trebuie să dea de gîndit tovarăşilor cu munci de răspundere din secţia agricolă regională, de la secţiile agricole raionale şi de la comune. Se impune ca în cel mai scurt timp, să fie terminată amenajarea tuturor ariilor; colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale să fie mobilizaţi a transporta la arii păioasele ce se răscoc în prezent în mirişti, explicîndu-li-se că şederea pe mirişti a snopilor, duce la serioase pierderi de recoltă. Totodată, se impune ca munca la arii să fie sprijinită şi bine îndrumată de către inginerii şi tehnicienii agronomi, astfel încît această lucrare să fie terminată în cel mai scurt timp posibil.

AL. RAICU

Mai multă atenţie treierişului şi arăturilor de vară

(Urmare din pag. 1-a)

Acolo unde a existat însă dorinţa de a se executa această lucrare, ea s-a executat şi se execută în condiţii destul de bune. La gospodăria agricolă de stat Drăgăneşti-Olt, de pildă, (director tov. Tudor, ing. şef tov. Popescu Alexandru) se executaseră pînă zilele trecute arături de vară pe o suprafaţă de 850 ha. din cele aproximativ 1.500 ha. de pe care au fost recoltate păioasele. Lucrarea continuă să se execute în condiţii bune. La fel, întovărăşirea „Al II-lea Congres al P.M.R." din comuna Tituleşti, reuşise ca pînă la 20 iulie să execute arături de vară, cu atelajele proprii pe mai bine de 100 de ha.

Vremea e destul de înaintată şi acum fiecare oră pierdută la treieriş şi la arături înseamnă pentru ţăranii muncitori din raionul Drăgăneşti pierdere de recoltă. Se cere deci ca organele agricole raionale şi comunale, sfaturile populare, şi toţi factorii de răspundere din agricultura raionului să ia măsuri de urgentare a treierişului şi a executării arăturilor de vară. Aceasta se poate face prin înlăturarea timpilor morţi la arii, prin folosirea la maximum a capacităţii de lucru a batozelor, tractoarelor şi atelajelor, prin mobilizarea tuturor forţelor de muncă la efectuarea lucrărilor. De asemenea, de un real ajutor în terminarea cît mai grabnică a treierişului pot fi cele două gospodării de stat din raion — Drăgăneşti-Olt şi Poiana — care au terminat de recoltat şi care, sprijinind unităţile cooperatiste cu cele 33 de combine de care dispun, ar putea să reducă perioada de treieriş cu cel puţin o săptămînă.

V. POMPILIU

Nici praşitul culturilor nu-i neglijat

Şi ţăranii muncitori din comuna Timiciş, raionul Vrancea, vor să obţină producţii sporite de recolte la hectar. Pentru aceasta ei au dat ascultare organelor agricole din comună şi de la raion şi au trecut în prezent la executarea praşilei a treia la porumb.

Ţărani muncitori ca Dumitrescu Constantin, Neculai Pantazi, Brînzei Neculaie şi Frunzoi N. Ştefan au şi terminat prăşitul porumbului a treia oară.

I. GH.

RECOLTEAZA FINEŢELE NATURALE

Ţăranii muncitori din comuna Ponor, regiunea Cluj, au început recoltatul fîneţelor naturale. Pînă zilele trecute ei au recoltat o suprafaţă de 186 hectare. Printre cei mai harnici la recoltatul fîneţelor au fost ţăranii muncitori din circumscripţiile electorale ale deputaţilor Vlad Aurel, Ciurpan Aurel, Buta Ioan, Luca Ştefan şi alţii.

IOSIF BARB
corespondent

GOSPODINELE DIN SEVERINEŞTI AU PREDAT GOGOŞILE DE MĂTASE CONTRACTATE

Ca rezultat al muncii de lămurire dusă de agentul sericicol Matei Barbu, un număr de mai bine de 40 gospodine din comuna Severineşti, raionul Turnu Severin, au încheiat în primăvara anului acesta contracte cu D.C.A., pentru creşterea viermilor de mătase. Zilele trecute, gospodinele au predat subunităţilor D.C.A. Tr. Severin o cantitate de 456 kg gogoşi de mătase.

GH. BRONTEA
corespondent

O nouă şi strălucită dovadă a grijii Uniunii Sovietice pentru soarta păcii în lume

Mesajul de răspuns adresat de preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, preşedintelui S.U.A., D. Eisenhower, este apreciat de întreaga opinie publică mondială ca o puternică manifestare a grijii şi răspunderii de care dă dovadă Uniunea Sovietică pentru înlăturarea primejdiei de război în Orientul Mijlociu şi în lume.

Se ştie că datorită situaţiei extrem de încordată creată în Orientul arab ca urmare a agresiunii imperialiste americano-engleze, pacea întregii lumi este ameninţată. In faţa luptei hotărîte pentru libertate şi independenţă a popoarelor arabe, imperialiştii, turbaţi de furie, au organizat un monstruos complot a cărui scop este menţinerea prin forţa armelor a vechilor orînduiri colonialiste, jefuirea neruşinată şi nestingherită a petrolului, principala bogăţie a acestor ţări.

In faţa acestei situaţii extrem de periculoase care duce lumea pe făgaşul războiului, Uniunea Sovietică a fost aceea care a dat o nouă şi strălucită dovadă a grijii ce o poartă pentru soarta păcii în lume. Propunerea făcută de preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov cu privire la convocarea conferinţei şefilor celor cinci guverne a primit aprobarea tuturor oamenilor dornici de pace din întreaga lume. Atît de puternic a fost ecoul acestei propuneri, încît nici chiar cercurile conducătoare ale puterilor agresoare n-au avut îndrăzneala s-o respingă direct. Obişnuiţi cu diferite manevre, imperialiştii au crezut că vor împiedica această întîlnire a şefilor de guverne, propunînd ca ea să aibă loc în cadrul Consiliului de Securitate. Dar, în interesul salvării păcii, Uniunea Sovietică — aşa cum se arată în mesajul lui N. S. Hruşciov — s-a declarat de acord ca întîlnirea şefilor de guverne să aibă loc în cadrul unei şedinţe speciale a Consiliului de Securitate ce ar urma să înceapă la 28 iulie la New York. La această conferinţă, guvernul sovietic speră că se va ajunge la soluţii constructive în interesul menţinerii şi consolidării păcii şi că şefii guvernelor vor avea posibilitatea unor consultări comune nu numai cu caracter oficial.

Guvernul sovietic consideră că în prezent primejdia care ameninţă pacea generală este atît de serioasă, încît nu este cazul să se piardă timp cu o polemică care ar putea să îndepărteze realizarea unui acord. Dar, în acelaşi timp — aşa cum se arată în mesaj — este respinsă cu toată hotărîrea afirmaţia că Uniunea Sovietică ar sprijini forţele expansioniste şi agresive din lume. Acum, îndeosebi după intervenţia armată a S.U.A. — în Liban şi a Marii Britanii în Iordania, nimeni nu mai poate avea îndoieli — dacă le-a avut — cu privire la cine duce în realitate o politică agresivă, de cotropire, care ameninţă pacea şi securitatea popoarelor.

Guvernul sovietic propune ca la lucrările Consiliului de Securitate să fie atrasă India, una din cele mai mari ţări din Asia. Participarea ei ar fi utilă, spre deosebire de participarea unuia din aşa-numiţii membri permanenţi, care de fapt nu reprezintă pe nimeni. Este de asemenea de la sine înţeles că la discutarea problemelor în Consiliul de Securitate cu participarea şefilor guvernelor celor cinci puteri trebuie să fie atrase guvernele statelor arabe interesate.

In aceste momente de adîncă îngrijorare pentru soarta păcii, popoarele lumii salută cu fierbinte recunoştinţă noua dovadă a voinţei guvernului sovietic de a bara calea agresiunii în Orientul arab.

Notă

„DISTRACŢII" colonialiste

Maiorul Meldon din armata engleză şi-a petrecut mulţi ani păzind lagărele de concentrare din Kenya. In calitate de „specialist" în materie, el a aşternut pe hîrtie cîteva întîmplări din „cariera" sa în această colonie engleză.

„Am fost martor — scrie el — cînd un negru a fost pus în genunchi şi apoi i s-a băgat capul într-un cazan cu apă ce clocotea. Acest lucru l-a făcut unul din paznici, doar de dragul de a se distra. Cît priveşte deţinuţii politici — continuă el — îi închideam în foarte multe cazuri printre deţinuţii alienaţi cei mai furioşi. Ce le făceau aceştia nu e treaba nimănui, dar vă asigur că la sfîrşitul unui interval de timp ei nu se mai interesau nici de politică şi nici de altceva".

De altminteri, colonialiştii englezi mai au şi alte „distracţii" la dispoziţie în Kenya, pe care se feresc însă să le mărturisească în public. Bunăoară, deşi numai în număr de 30.000 faţă de o populaţie indigenă de 5.500.000, ei s-au „distrat" să acapareze peste 60 la sută din teritoriul fertil al Kenyei. Nemulţumiţi probabil cu atît, ei s-au „distrat" deportînd populaţia băştinaşă Kikuyu. Fermierii şi antreprenorii englezi au cîştigat de pe urma aceasta 800.000 hectare de pămînt roditor.

La rîndul său, ziarul britanic „Reynold's News" recunoaşte că într-un lagăr — şi sînt nenumărate în Kenya — celor 2.000 de negrii deţinuţi nu li s-a dat de mîncare 10 zile, iar atunci cînd li s-a dat, „nici cîinii n-ar fi mîncat-o".

In încheiere ne mărginim să redăm textual o declaraţie a şefului bisericii anglicane din Africa răsăriteană referitor la Kenia: „Noi nu ucidem prunci; ne este suficient să le răpim părinţilor posibilitatea de a munci, pentru a-i condamna astfel pe copii la moarte prin inaniţie..."

Locuitorii din Kenya luptă ca să fie cît mai repede scutiţi de asemenea „distracţii" colonialiste şi de inspiratorii lor.

S. LEONARD

Un simbol al eliberării de sub sclavia colonialistă

Cîteva zile înainte de a părăsi Egiptul, pe care l-am vizitat la începutul acestui an cu un grup de ziarişti romîni, ne-am dus să vedem Port-Said, — locul agresiunii anglo-franceze din 1957.

In şase luni de zile, distrugerile făcute de aviaţia şi flota agresorilor fuseseră şterse, şi în locul lor se înălţa un oraş modern cu blocuri, artere asfaltate, magazine, şcoli. In apartamentele noi locuiau constructorii lor, cei ce-şi apăraseră pămîntul împotriva invadatorilor.

La gura canalului de Suez, acolo pe unde intră vapoarele ca să treacă în Marea Roşie, rămăsese soclul gol al unui monument. Acel al inginerului francez Ferdinand de Lesseps, simbol al cuceririi colonialiste, al înrobirii popoarelor de către imperialişti. Pe acest soclu va fi înălţată statuia adevăratului stăpîn al canalului: chipul monumental al felahului — ţăranul egiptean — care l-a săpat cu jertfa a 120.000 de morţi.

Oraşul nou, statuia uriaşă, a ţăranului ne au dat imaginea noului Egipt, a ţării şi poporului eliberat din sclavia colonialistă, la 23 iulie 1952 — ziua revoluţiei egiptene, ziua scuturării jugului purtat aproape cinci secole.

Revoluţia a adus poporului abolirea formelor imperialiste a feudalităţii monopolurilor capitalurilor străine, o justiţie socială, o armată pentru apărarea independenţei şi o serie de reforme democratice. In 1952 a fost promulgată reforma agrară care limita proprietatea pămîntului la 50 de hectare. Ţăranii au fost împroprietăriţi cu mici loturi de pămînt şi au fost create cooperative care să-i ajute spre a-l putea munci. S-a trecut la industrializarea ţării prin construirea marelui baraj şi electrificarea barajului de la Assuan.

Aceşti felahi săraci au astăzi pămînt şi casă, acordate de stat la El Tahrir — Regiunea Eliberării.

Eliberat din chingile colonialismului, Egiptul susţine lupta de eliberare a popoarelor arabe şi a tuturor popoarelor încă impilate, fiind unul din membrii conferinţei de la Bandung, unde naţiunile neutre din Africa şi Asia dornice de pace au semnat un acord.

In 1957 imperialismul anglo-francez a încercat o nouă agresiune vizînd să pună din nou stăpînire pe Canalul de Suez. A primit însă riposta cuvenită. Lupta de apărare naţională a Egiptului a găsit atunci sprijinul popoarelor democratice în frunte cu Uniunea Sovietică, consecventă principiului independenţei popoarelor şi păcii din lumea întreagă.

Am putut vedea la El Tahrir — regiunea eliberării — cum un popor stăpîn pe soarta sa, foloseşte bogăţiile pentru făurirea unei vieţi noi. Intre Cairo şi Alexandria, în plin deşert, munca liberă a felahilor egipteni şi apa Nilului, au făcut minuni. Aici, numai într-un an a răsărit un adevărat oraş modern, cu şcoli, instituţii de cultură, spitale. Felahul sărac, care murea de foame în mijlocul dunelor, este un muncitor liber al pămîntului acordat de stat. Teritoriul Egiptului măsoară 250.000.000 hectare din care numai 1.500.000 sînt arabile. Aluviunile Nilului, îngrăşămintele chimice şi munca oamenilor pot transforma încă multe pămînturi în grădini şi ogoare, care să asigure hrana poporului.

Aniversarea revoluţiei egiptene a avut loc în momentul unui nou atac tîlhăresc a imperialismului colonialist. Intervenţia armată a S.U.A. în Liban şi cea a Angliei în Iordania este încă o agresiune împotriva popoarelor care vor să trăiască libere şi o ameninţare pentru pacea mondială. Agresiunea a stîrnit mînia legitimă a tuturor popoarelor care înfierează acest atentat la independenţa unor ţări făcut în dispreţul prevederilor Cartei O.N.U. şi a celor mai elementare norme ale dreptului internaţional.

In jurul popoarelor libanez şi iordanian se află forţele lumii libere şi ale apărării păcii care vor stăvili poftele nesăţioase şi criminale ale colonialiştilor.

In acest spirit, poporul egiptean şi popoarele prietene au sărbătorit ziua de 23 iulie — simbol al eliberării popoarelor de sub sclavia colonialistă.

GHEORGHE DINU

Două colective sportive fruntaşe

După reorganizarea mişcării de cultură fizică şi sport din ţara noastră, activitatea sportivă din mediul sătesc a făcut o cotitură însemnată, prin crearea de colective sportive în comune şi sate, în cadrul cărora tineretul este atras să practice diferite discipline. Deşi a trecut numai un an de la acest eveniment sportiv, roadele au început să se vadă. Numărul colectivelor ca şi al bazelor sportive a crescut simţitor în ultimul timp. Şi este demn de relevat faptul, că foarte multe colective sportive, — fie ele mai vechi, sau recent înfiinţate — îşi procură echipament şi îşi amenajează terenuri de jocuri cu propriile forţe. De pildă, colectivul sportiv „Silviculturul" din Periş, raionul Snagov, care a fost înfiinţat la începutul acestui an, n-avea o bază sportivă unde să-şi desfăşoare activitatea şi nici echipament sportiv. Datorită vredniciei şi dragostei faţă de sport a membrilor colectivului, aceste probleme principale au fost rezolvate în scurtă vreme. Mai întîi, din cotizaţiile încasate, — circa 1.200 lei, — colectivul a cumpărat echipament, mingi, plase etc. Apoi, prin muncă voluntară şi cu sprijinul conducerii şcolii, s-a amenajat un teren de volei şi baschet, o pistă de popice, s-a procurat un portic pentru gimnastică, o masă de ping-pong etc. Astăzi, colectivul sportiv „Silviculturul" din Periş, se numără printre colectivele sportive fruntaşe cu o frumoasă bază sportivă. De asemenea, printre colectivele sportive fruntaşe se poate cita şi colectivul „Recolta" din satul Brezoaia, raionul Răcari. Acesta activează pe lîngă căminul cultural din sat şi numără 114 membri care sînt ţărani muncitori ce lucrează în întovărăşirile agricole. El are o echipă de fotbal care a cucerit recent campionatul raionului Răcari, şi în prezent participă la meciurile de baraj pentru calificarea în campionatul regiunii Bucureşti. Membrii colectivului sportiv „Recolta" Brezoaia mai practică atletismul, trînta, tenisul de masă, voleiul etc. Pentru a-şi putea procura echipament sportiv şi cele necesare activităţii lor, membrii colectivului au însămînţat 0,75 ari cu cartofi. In curind se vor forma echipe care vor porni o campanie de noi înscrieri de membri în U.C.F.S., şi pentru strîngerea cotizaţiilor.

M. LERESCU

Din R. P. CHINEZĂ

JUDEŢUL FRUNTAŞ

Judeţul Hunansian este situat în provincia Hubei pe povîrnişurile de sud ale munţilor Dabeşan. El se află pe teritoriul cunoscutei baze revoluţionare Hubei Hănan — Anhoi.

Aici, încă acum 30 de ani sub conducerea lui Dun Bi-u, Li Sian-nian şi Cen Văi-san, ţăranii au înălţat stindardul roşu al revoluţiei şi au luat armele în mîini pentru lupta împotriva cîrmuitorilor reacţionari.

Dar cum arată acum judeţul Hunansian, judeţul în care atîta vreme a clocotit lupta revoluţionară? In timpul călătoriei pe care am făcut-o în acest judeţ, la această întrebare mi s-a dat un răspuns foarte grăitor.

In ziua în care am sosit am fost primit de Cen Pin secretarul comitetului judeţean al Partidului Comunist Chinez.

— La Hunanisan anul acesta este o recoltă cum nu s-a mai văzut, — mi-a spus el cu entuziasm. In întregul judeţ, recolta globală de cereale ajunge la 308 milioane ţzini, adică 808 ţzini de pe fiecare mu. Aşa stînd lucrurile judeţul nostru a atins în ce priveşte recolta de cereale nivelul prevăzut a fi atins în 1967, deci cu 10 ani înainte de termen.

Aici tovarăşul Cen Pin se opri puţin, pe chipul lui brun apăru un zîmbet şi el continuă:

— Grabnica refacere şi dezvoltare a producţiei schimbă surprinzător înfăţişarea judeţului Hunansian. Am terminat defintiv cu mizeria care domnea aici înainte de eliberare. Astăzi, în fiecare din cele 48 de comune există surplus de cereale boabe.

Am plecat apoi cu maşina din centrul administrativ judeţean şi după o oră de drum am ajuns la o aşezare înconjurată de dealuri. Era eroicul Ţilipin, cunoscut în vechea bază revoluţionară Hubei — Hănan — Anhoi ca „Oraşul lui Lenin".

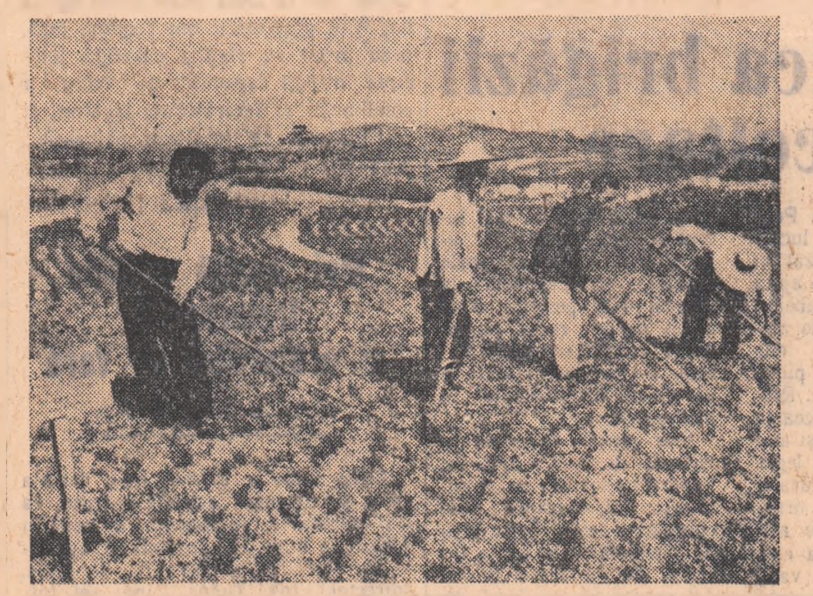
Strada Cenhuanţze, care poartă numele eroului Gu Cen-hun, mort pentru cauza revoluţiei, s-a transformat într-o arteră animată a oraşului. De amîndouă părţile ale străzii se înşiruiesc magazine şi prăvălii. Cu toate că muncile agricole erau în toi, magazinele erau arhipline de ţărani sosiţi din comunele vecine pentru a cumpăra articole de larg consum.

La Ţilipin există o şcoală elementară la care învaţă peste 500 elevi şi se construieşte o şcoală medie. Numai la o jumătate de li de Ţilipin, la Ţzaolingran a fost de asemenea construit un spital modern.

Drept mărturie a vieţii grele de dinainte stau încă micuţele şi joasele bordeiaşe de paie, care cedează însă treptat locul noilor case înalte şi încăpătoare, învelite cu ţiglă.

Am vizitat şi cooperativa agricolă de producţie „Hunpin" alcătuită din 171 de familii, dintre care 25 sînt familii ale eroilor morţi pentru cauza revoluţiei şi ale ostaşilor aflaţi în rîndurile armatei. Toţi trăiesc în case încăpătoare şi duc o viaţă bună în adevăratul sens al cuvîntului.

Populaţia judeţului Hunansian preţuieşte mult viaţa fericită de astăzi. Aflîndu-ne în acest judeţ, am văzut cu cît entuziasm planifică locuitorii lui vinderea către stat a surplusului de grîne din recolta acestui an, pentru a ajuta construcţia socialistă. Am văzut că în fiecare cooperativă agricolă de producţie se întocmesc planuri pentru scoaterea la iveală a tuturor posibilităţilor latente în vederea măririi producţiei, în aşa fel ca în 1958 să se ajungă la indici şi mai înalţi de producţie.

Cen Pin (stînga), secretarul comitetului judeţean de partid Hunansian, lucrînd împreună cu agronomul şi cu ţăranii pe ogorul experimental.

Mecanizarea acţiunilor de protecţia plantelor

Creşterea considerabilă a sectorului socialist în agricultura ţării noastre impune extinderea mecanizării lucrărilor şi în sectorul combaterii bolilor şi dăunătorilor plantelor. Mecanizarea acestui sector a devenit cu atît mai necesară cu cît în ultimul timp s-a intensificat simţitor lupta împotriva unor periculoşi duşmani ai culturilor cum sînt: gîndacul de Colorado, omida păroasă a dudului, gărgăriţa sfeclei de zahăr, răţişoarele la porumb şi floarea-soarelui, cărăbuşul de Dobrogea, gîndacul ghebos etc.

Pentru aplicarea tratamentelor necesare în condiţii tehnice corespunzătoare şi într-un volum cît mai mare, vechea formă de organizare nu putea face faţă. S-a simţit astfel nevoia reorganizării pe baze noi a sectorului de protecţia plantelor. Ca urmare a acestei situaţii au fost înfiinţate aşa numitele brigăzi raionale de protecţia plantelor, unităţi operative care funcţionează pe lîngă S.M.T.-uri. Aceste brigăzi sînt dotate cu tractoare şi maşini de prăfuit şi stropit de mare capacitate, remorci auto pentru transportul materialelor etc. Brigăzile au fost încadrate cu personalul necesar iar conducerea şi îndrumarea tehnică a acţiunilor au fost încredinţate inginerului cu protecţia plantelor de la raionul unde a fost înfiinţată şi funcţionează brigada respectivă. Pînă în prezent au fost înfiinţate şi funcţionează un număr de 15 brigăzi amplasate în 4 regiuni (6 în Timişoara, 4 în Oradea, 2 în Baia Mare şi 3 în Constanţa).

Repartizarea acestora pe regiuni şi raioane a fost făcută ţinîndu-se seama de nevoile urgente cerute de acţiunile de combateri. Au fost indicate regiunile Timişoara, Oradea şi Baia Mare deoarece aici au fost semnalate atacuri ale gîndacului de Colorado şi omidei păroase a dudului, doi dăunători de carantină importanţi. De asemenea a fost indicată regiunea Constanţa unde agricultura fiind în întregime socializată există posibilitatea aplicării pe suprafeţe mari a combaterii cu mijloace mecanizate.

Aceste brigăzi duc acţiuni de combatere în toate sectoarele agriculturii (gospodării agricole colective, cooperative de producţie, întovărăşiri, gospodării agricole de stat şi gospodării anexe), mai puţin în sectorul silvic unde specificul lucrărilor de combatere este în general mult deosebit. Fiecare brigadă îşi duce activitatea pe toată raza raionului unde se află, iar cînd nevoile o cer, depăşeşte şi graniţa raionului.

Sistemul acesta de lucru în brigăzi s-a dovedit în puţinul timp de la aplicarea lui superior vechiului sistem. Astfel, prin folosirea aparaturii de mare capacitate se realizează un volum mare de lucrări într-un timp scurt şi în condiţii tehnice corespunzătoare. Tratamentul respectiv se poate aplica într-un timp scurt de la apariţia dăunătorului sau bolii nelăsînd acestora posibilitatea să se extindă, iar combaterea se realizează cu mai puţine cheltuieli şi cu eficienţă asigurată. Pe de altă parte prin folosirea maşinilor de mare capacitate se evită risipa de materiale de combatere. Prin aplicarea noului sistem de organizare a protecţiei plantelor se utilizează raţional actualele posibilităţi de reparaţie şi întreţinere existente în S.M.T.-uri, se simplifică considerabil evidenţa în acţiuni eliberîndu-se astfel o serie de cadre administrativ-financiare, se eliberează un mare număr de braţe de muncă necesare altor lucrări agricole în aceeaşi perioadă de timp; se realizează importante economii de fond nescriptic şi se reduce simţitor preţul de cost al acţiunii de combatere în general. Iată un exemplu:

Dintr-un calcul sumar reprezentînd costul acţiunii de combatere la 1.000 de ha. în timp de o zi cu diferite tipuri de aparate, rezultă că pentru această suprafaţă sînt necesare 3.000 aparate de spate (norma 0,33 ha. pe zi) cu 3.300 muncitori (un muncitor la fiecare aparat plus un încărcător la 10 aparate) sau 1.500 de aparate carosate (norma 0,66 ha. pe zi) cu 4.800 muncitori (3 muncitori de aparat plus un încărcător la 5 aparate), faţă de numai 25 aparate cu 25 de muncitori în cazul folosirii motopompelor de mare capacitate (norma 40 ha. pe zi), încărcarea aparatului făcîndu-se automat.

Preţul de cost al tratamentului la ha., folosind aparatura de mare capacitate acţionată de tractor este de numai 6,60 lei faţă de 142 lei cu aparatul carosat sau de 100 lei cu aparatul purtat.

Situaţia este asemănătoare şi pentru tratamentele din livezi. In prezent toate brigăzile din regiunile Timişoara, Oradea şi Baia Mare lucrează intens la combaterea gîndacului de Colorado şi a omizii păroase a dudului. Activitatea lor a fost extinsă şi în raioanele vecine unde s-a semnalat atacul acestor dăunători şi unde nu sînt încă brigăzi.

Acest nou sistem de organizare a acţiunilor de protecţia plantelor, iniţiat în cele 4 regiuni, va fi extins chiar în cursul anului acesta şi la alte regiuni, urmînd ca în viitor să fie generalizat în toată ţara.

Sfaturile populare regionale şi raionale au datoria să dea tot concursul necesar bunei desfăşurări a acţiunilor duse de aceste brigăzi. De asemenea inginerii cu protecţia plantelor de la raioane trebuie să conducă, să supravegheze şi să îndrume nemijlocit activitatea acestor unităţi nou înfiinţate.

Ing. CONSTANTIN SNAGOVEANU
de la serviciul protecţiei plantelor din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

Cum am organizat munca brigăzii în campania de recoltare

(Urmare din pag. 3-a)

Pentru cosaşi am avut grijă să repartizez în urma lor, la legat şi clăit, soţiile, copiii, sau vecinii lor, pentru ca să nu se piardă timp cu adusul mîncării sau cu drumuri fără rost. Pe combină am pus (cu schimbul) pe Constantin Bivolaru şi Răus Vasile care lucraseră şi în anii trecuţi. O parte din temeiile din brigada de cîmp, care au greutăţi familiare, au fost trecute — numai pe durata campaniei — la brigada legumicolă; în schimbul lor am primit alţi colectivişti, mai ales bărbaţi, care pot să facă faţă mai bine muncilor grele de recoltat: cosit, clăditul snopilor, aruncatul lor pe batoză ş.a.m.d. Acest schimb de oameni între brigăzi e temporar şi nu încalcă principiul verificat în practică al permanentizării colectiviştilor în brigăzi.

O grijă deosebită dau în campania de vară îndrumării şi controlului muncilor executate, precum şi normării oamenilor. Avînd în vedere că se lucrează în două locuri mult depărtate unul de altul, am avut grijă să repartizez la deal pe cei trei şefi de echipă care urmăresc îndeaproape mersul lucrărilor. Pentru a înlătura eventualele greşeli sau lipsuri, încep întodeauna controlul cu locurile cele mai îndepărtate. Atît eu cît şi şefii de echipă obişnuim să ţinem la zi evidenţa zilelor-muncă făcute. Din două în două zile, seara, obişnuiesc să fac cu şefii de echipă analiza muncii executate. Tot din două în două zile, şefii de echipă îmi dau evidenta zilelor-muncă efectuate pe care apoi le centralizez săptămînal în fişele de evidenţă respective. In ceea ce priveşte pontajul, el s-a făcut potrivit normelor respective, fără să fie nevoie de modificarea lor.

Roadele organizării muncii în campania de vară nu au întîrziat să se arate. Incepînd fără întîrziere secerişul am înlăturat în bună parte pierderile şi am obţinut recolte sporite: cca 1.900 kg orz la ha şi cca 1.800 kg grîu la ha. Bineînţeles că aceste producţii se datoresc şi faptului că am lucrat cu maşinile S.M.T.-ului, am semănat numai sămînţă condiţionată, de bună calitate şi la timpul potrivit ş.a.m.d. Ţăranii muncitori individuali din satul nostru care au muncit pe petece mici de pămînt n-au izbutit să facă lucrările la vreme şi în bune condiţii agrotehnice, obţinînd o recoltă cu 4—600 kg la ha mai mică. Acum, la strînsul bucatelor, îşi dau ei seama de folosul muncii bine organizate, pe tarlale fără haturi, cu mijloace ştiinţifice şi îşi îndreaptă mai mult atenţia spre gospodăria colectivă. Noi nu scăpăm acest prilej pentru a-i convinge pe cît mai mulţi dintre ei să vină alături de noi.

ILIE D. BAMBOI
brigadier de cîmp la gospodăria agricolă colectivă „Pămînt desţelenit" din comuna Cîrpiţi, regiunea Iaşi

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".